

Άδελφοί Τηπέδου

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

4

ΦΕΡΕΝΤΕ ΠΟΥΣΚΑΣ: 1
Ταξιαρχία
Σφόδου

— Για να δούμε... Τὰ καταφέρνω άκόμα; είπε ό Γιαδός.

ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ ΕΦΟΔΟΥ

ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ, ΤΟΥ ΑΣΣΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΟΥ

Φέρεντς Πούσκας

Υπό: ΜΠΑΚ.

Ο ΛΕΠΤΟΔΕΙΚΤΗΣ τού μεγάλου ρολογιού τού γηπέδου κόντευε να πάρη κατακόρυφη θέση. Δυό λεπτά άκόμη και ό διαιτητής θά σφύριζε την λήξη τού άγώνος. Ένα βαθύ μουρμουρητό άπλωνόταν κιόλας στις έξέδρες, πού ήταν κατάμεστες άπό τίς χιλιάδες τών φιλάθλων. Ένα

μουρμουρητό γεμάτο άισιοδοξία και ίκανοποίησι. Ό σημερινός άγώνας δέν ήταν άπό κείνους πού ξυπνούν τά πάθη και γεννούν τόν φανατισμό. Δέν ήταν μία ποδοσφαιρική σύγκρουσι, άπ' αυτές πού έχουν άποκλειστικό σκοπό τή νίκη και έλίσσονται σέ τιτανομαχίες μέσα στο γήπεδο και σέ πανζουρλι-

«ΑΣΣΟΙ ΤΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ» Διευθύνσεις συμφώνως τώ Νόμω: Διευθυντής: Άπ. Ν. Μαγγανάρης — Χρυσοσπηλαιωτίσσης 3 — Άθήναι
Πορίστάμενος τυπογρ.: Α. Χατζηβασιλείου, Ταταούλων 19, Ν. Σμύρνη

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡΑΧ. 2

σμούς επάνω στις εξέδρες. Τίποτ' άπ' αυτά. Ή σημερινή συνάντησις είχε τὸ χρώμα τῆς ἐπιστημονικῆς ποδοσφαιρικῆς μελέτης. Ἀπὸ νωρίς, στὶς κερκίδες τῶν ἐπισήμων καθόταν ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Σπόρ τῆς Οὐγγαρίας καί, γύρω του, μιὰ ντουζίνα τουλάχιστον ἀπὸ ἀνθρώπους εἰδικευμένους στὸ ποδόσφαιρο. Ἐμπειρά μάτια ὅλοι τους, ποὺ παρακολουθοῦσαν ἀγρυπνα ὅλα ὅσα συνέβαιναν στὸν ποδοσφαιρικό χώρο: τεχνικὴ κατάρτισι τῶν παικτῶν, κοντρόλ τῆς μπάλλας, ἀστραπιαῖες ἐναλλαγές, γρήγορους συνδυασμούς, ἀπρόοπτα κεραυνοβόλα σουτ, γλυκές, μαλακές κεφαλιές, ποὺ στέλνουν τὴν μπάλλα νὰ χαϊδέψῃ «περιπαθῶς» τὸ ἐσωτερικὸ Γ τῶν γκολπόστ κατρακυλώντας πρὸς τὰ δίκτυα, ἀπρόοπτες κι' ἐξυπνες ἐπεμβάσεις τοῦ τερματοφύλακα καὶ τόσα ἄλλα.

Μέχρι τούτῃ τῇ στιγμῇ, ὅλα τὰ πάντα εἶχαν δουλέψῃ μετὰ τὴν ἀκρίβεια μιᾶς ρεγουλариσμένης μηχανῆς.

Ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ ἀγωνίζονταν ἔντεκα παίκτες, μετὰ τὴν φανέλλα τῆς Ἑθνικῆς Οὐγγαρίας. Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη, μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ γερὲς ομάδες τῆς Βουδαπέστης, ἐνισχυμένη μετὰ πέντ' ἔξη ἱκανώτατα στελέχη, ὥστε ν' ἀποτελῇ ἀντίπαλο πανίσχυρο καὶ δύσκαμπτο.

Τώρα ὁ ἀγὼνας κόντευε νὰ τελειώσῃ. Καὶ στὶς εξέδρες εἶχε κιόλας ἀρχίσει ἡ κριτικὴ. Ὁ ὑφυπουργὸς στοάφηκε σ' ἐκείνον ποὺ καθόταν δεξιὰ του — ἕναν ἄνθρωπο πενηντάρη μετὰ πυκνὰ ψαρὰ μαλλιά — καὶ τὸν ρώτησε:

— Λοιπόν, Λάγιος, ποιά εἶναι ἡ γνώμη σου γιὰ τὸ «σύστημα ἐφόδου» τοῦ Πούσκας;

Ὁ ψαρομάλλης κύριος, πρὶν ἀπαντήσῃ, πλατάγισε τὴ γλώσσα του στὸν οὐρανίσκο κι' ἔκανε τὴ γκριμάτσα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἔχει δοκιμάσει ἕνα ὑπέροχο ποτό.

— Περὶφημη!, παραδέχτηκε. Ὁ

συνταγματάρχης (*) μας εἶχε ἀπὸλυτο δίκιο.

Ὁ ὑφυπουργὸς χαμογέλασε μετὰ ἱκανοποίησις.

— Πές μου, τώρα, κάτι ἄλλο, συνέχισε. Ἐσὺ ποὺ παρακολούθησες τὸν τελευταῖο ἀγὼνα Ἀγγλίας — Μικτῆς Εὐρώπης, πρέπει νὰ ἔχῃς μιὰν ἐγκυρὴ γνώμη πάνω σ' αὐτό: ἡ Ἑθνικὴ Οὐγγαρίας μετὰ τὴ σύνθεσι ποὺ τὴν εἶδαμε σήμερα καὶ μετὰ τὸ σύστημα παιχνιδιῶν ποὺ ἀνέπτυξε πρὶν ἀπὸ λίγο, μπορεῖ ν' ἀντιμετωπίσῃ νικηφόρα τοὺς Ἀγγλους;

— Χωρὶς συζήτησι!

Ἡ ἀπάντησι τοῦ ψαρομάλλη Λάγιος ἦταν τόσο γρήγορη καὶ τόσο καθηγορηματικὴ, ὥστε ὁ Οὐγγαρέζος ὑφυπουργὸς τῶν Σπόρ δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα καινούργιο χαμόγελο ἱκανοποίησεως. Τὸ πρόσωπό του φωτίστηκε ὁλόκληρο.

— Συνεπῶς, εἶπε, εἶχα δίκιο ὅταν ἀρνῆθηκα νὰ δώσω Οὐγγαρέζους παίκτες στὴ Μικτὴ Εὐρώπη, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς Ἀγγλους!

— Δὲν χωράει ἀμφιβολία, κύριε ὑφυπουργέ!, ἐπενέβη ἕνας ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς τοῦ ὑπουργείου. Στὸ κάτω - κάτω εἶναι ὑποτιμητικὸ γιὰ τίς εὐρωπαϊκὰς χώρες νὰ διαλέγουν ὅ,τι πιὸ ἐλκεκτὸ ὑπάρχει στὰ γήπεδά τους γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ὅλες μαζί τὴν ομάδα ἐνὸς μόνον ἄλλου κράτους!

— Μὴν ξεχνᾶς πῶς οἱ Ἀγγλοὶ εἶναι οἱ «πρῶτοι διδάξαντες». Εἶναι οἱ διδάσκαλοι τοῦ ποδοσφαίρου.

— Δὲν τὸ ξεχνᾶω. Θυμᾶμαι ὅμως καὶ κάτι ἄλλο: ὅτι πολὺ συχνὰ οἱ μαθητὰί γίνονται καλῶτεροι ἀπὸ

(*) Σ.Σ. Εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους τοὺς φιλάθλους, ὅτι ὁ διάσημος Οὐγγαρέζος ποδοσφαιριστὴς Φέρντες Πούσκας, ὑπηρετοῦσε στὸν στρατὸ τῆς πατρίδας του μετὰ τὸν βαθμὸ τοῦ συνταγματάρχου.

τούς δασκάλους τους! Κι' άλλοι-μονον αν δεν συνέβαινε αυτό. Τότε δεν θα υπήρχε καμιά εξέλιξις και καμιά πρόοδος σε κανένα τομέα της ζωής!

Για τρίτη φορά η ικανοποίηση φωτίσε με το χαμόγελό της το πρόσωπο του ύφυπουργού. Όταν αρνήθηκε τη συμμετοχή της Ούγγαρίας στη Μικτή ποδοσφαιρική ομάδα της Εύρώπης, λέγοντας πως οι παίκτες της θα αντιμετώπιζαν μόνοι τους τους "Αγγλους σ' έναν άλλον αγώνα, ήξερε πως αναλάμβανε μια σοβαρή ήθικη ευθύνη. Μιά, τυχόν, σαρωτική νίκη των Αγγλων στον αγώνα τούτον, θα έσήμαινε την καταδίκη του ούγγαρέζικου ποδοσφαίρου και την πτώσι του ίδιου του ύφυπουργού από τη θέσι του. Γι' αυτό, η αίσιοδοξία των συμβούλων του ήταν κάτι που τον γέμιζε χαρά και ικανοποίηση.

Ζωηρές ζητωκραυγές και χειροκροτήματα των φιλάθλων άκούστηκαν εκείνη τη στιγμή. Μία γρήγορη και περίτεχνη φάσις του αγώνος — που ήταν και η τελευταία — έχει ένθουσιάζει τα πλήθη: η μπάλα, με χτύπημα κόρνερ, έρχεται από τα δεξιά στο κέντρο της αντίπαλης περιοχής. Ο σέντερ φορ της Έθνικης Χιντεγκούτι πηδάει, κάτω από την πίεσι του αντιπάλου σέντερ μπακ και γκελάρει με το κεφάλι του τη μπάλα προς τα πίσω. Στην άριστερή γωνία της μεγάλης περιοχής παραδοκεί ο Πούσκας. Με σβελτάδα και πολλή μαστοριά ζυγιάζει κι' αυτός τη μπάλα και τη γκελάρει στο δικό του κεφάλι, δίνοντας της κατεύθυνσι προς τον Κότσις, που στέκεται δεξιά του κέντρου, λίγο έξω απ' τη μικρή περιοχή. Ο τσιγγάνος άσος βρίσκεται πιά στο στοιχείο του! Καθώς βλέπει τη μπάλα να τούρχειται ψηλοκρεμαστή και με ακρίβεια μαθηματική, πραγματοποιεί άμέσως ένα περίφημο άλμα, φεύγει μισό μέτρο ψηλότερα απ' τους τούς άμυνόμενους και το χτυ-

σά κεφάλι του μ' ένα κεραυνοβόλο καρωτό χτύπημα, στέλνει την μπάλα να τυλιχτή στα δίχτυα του αντιπάλου τέρματος! Ήταν ένα γκολ «καλλιτεχνικό». Ένα γκολ άβρο, μαλακό, φίνο, που για την έπιτυχιο του χρειάσθηκε να κινηθούν τρεις πικτικές με τη σβελτάδα, την ακρίβεια, τη συνέπεια και την αντίληψι που κινείται μέσα στο τσίρο-κο ένα καλ-γυμνασμένο ακροβατικό «τρίο».

Ταυτόχρονα ο διαιτητής σφύριξε τη λήξι του αγώνος.

Στους μεγάλους πίνακες του γηπέδου, που αναγράφουν τις διακυμάνσεις του σκορ, ακινήθηκε το τελικό αποτέλεσμα: 13—1, υπέρ της Έθνικης Ούγγαρίας!

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ των Σπόρ δεν διάσθηκε να σηκωθή από τη θέσι του. Οι παίκτες άποχωρούσαν από το γήπεδο. Οι θεαταί, καντεθουσιασμένοι, τραδούσαν προς τας εξόδους των κερκίδων.

— Κύριοι, είπε ο ύφυπουργός στους συμβούλους του, νομίζω πως το «σύστημα εφόδου», όπως μεύ το ανέπτυξε στην έκθεσι που μεύ υπέβαλε ο Πούσκας και όπως το είδαμε πραγματοποιούμενο στον σημερινόν αγώνα, είναι περίφημο και — ιδίως — προσαρμοσμένο στις ικανότητες και στο ταμπεραμένο των ποδοσφαιριστών μας. «Αδιάκοπη, συνεχής και ταχυτάτη έπιθέσις, σημειώνει ο Πούσκας στην έκθεσί του. Πρωταρχική και βασική μας έπιδίωξις δεν θα είναι να κρατήσουμε την έστια μας άνεπαση, αλλά να καλπάζουμε προς τα εμπρός άκράτητοι, για να έπιτύχουμε όσα γκολ μπορούμε περισσότερα! Αυτός ο καλπασμός δεν πρέπει ν' άνακοπή ούτε για μία στιγμή!»

Ο ψαρομάλλης Λάγιος γέλασε με κάποιαν έθνική ύπερηφάνεια.

— Καλπασμός προς τα εμπρός!, είπε. Είναι η άγαπημένη έκφρασις

του Πούσκας! Τη νρησιμοποιεῖ πολὺ συχνά.

— «Ο καλπάζων συνταγματάρχης», πετάχτηκε κάποιος ἄλλος.

— Μοῦ ἀρέσει αὐτὴ ἡ ἐπωνυμία!, εἶπε ὁ ὕφυπουργός. Καὶ τοῦ ταιριάζει σὰν γάντι. Ἀς τὴν... καθιερώσουμε, λοιπόν! Κάτι τέτοια συνθήματα ἔχουν ἀπὸ τὴν φιλὰς καὶ ἀναπτέρωνουν τὴν ἡθικὴς ἐνδυνάμει τῶν παικτῶν. Ἀλλὰ... — τί λέγαμε;

— Μὰς μιλοῦσατε γιὰ τὴν ἑκθεσί Γιούσκας.

— Ἀ, ναί... Λοιπόν: «ἡ συνεχὴς καὶ ἀδικαιεπιτὴ ἐπιθέσεις μετὰ προωθημένους τοὺς μέσους, σημειώζει ὁ καλπάζων συνταγματάρχης, ἐμφανίζει τὸν ἀντίπαλο, τὸν τρομοκρατεῖ, τὸν ἀναγκάζει νὰ ρίξει ὅλη του τὴν προσοχὴ στὴν ἄμυνα, πού κι' αὐτὴ, μέσα στὸν πανικό της, κάνει σπασμωδικὰς κινήσεις καὶ μοιραία λάθη. μετὰ ἐπὶ τὸ τέλοςμα νὰ μαζέψῃ ἀρκετὰς φορὲς τὴν μπάλλα ἀπὸ τὰ δίχτυα της. Ὅταν τὸ παιχνίδι πάρῃ αὐτὴ τὴ μορφὴ, ἡ ἀντίπαλη ἐπιθεσί, χωρὶς τὴν ἐνίσχυσι τῶν μέσων της, πού ἔχουν στραφῇ στὴν ἄμυνα, ἀναγκάζεται νὰ περιορίσῃ τὴς ἐπιθέσεις της μόνον σὲ αἰφνιδιαστικὰς ἀντεπιθέσεις, μετὰ βαθεῖες μπαλλίεσ. Σ' αὐτὸ θὰ ἀντιδράσῃ οἱ μπάκ τῆς ὁμάδος μας καί, κυρίως, ὁ τερματοφύλαξ τῆς Ἑθνικῆς μας, ὁ Γκρόσιτς, πού ἐφαρμόζει ἕνα ἰδιότυπο παιχνίδι : δὲν στέκεται ποτὲ κάτω ἀπὸ τὰ γκολπόστ τοῦ τέρματός του, ἀλλὰ παίζει ἀνοιχτά, ἐλέγχοντας ὁλόκληρη τὴ μεγάλη περιοχὴ του καὶ βγαίνοντας, πολὺ συχνά, καὶ πρὸ ἐξω! Τὸ ἰδιότυπο τοῦτο παιχνίδι τοῦ Γκρόσιτς εἶναι ἕνα περίφημο ἀντίδοτο στὴν προστάθεια τῶν ἀντιπάλων νὰ ἀντεπιτεθοῦν μετὰ βαθεῖες μπαλλίεσ».

— Θαυμάσιος συλλογισμός!, φώναξε ὁ Λάγιος.

— Καί... ἰδοὺ τ' ἀποτελέσματά!», εἶπε ὁ ὕφυπουργὸς δείχνοντας τὸν πίνακα τῶν σκορ τοῦ γηπέδου,

μετὰ τὸ πελῶριο 13—1. Οἱ παίχται μας εἶναι ὅλοι φορμαρισμένοι. Καθῆνας τους, γιὰ τὴ θέσι πού παίζει εἶναι ἕνας σωστός θιρτολόγος. Ὅλοι μαζὶ ἀποτελοῦν μιὰ θαυμαστικὰ ποδοσφαιρικὴ ὀρχήστρα. Ὁ μαέστρος, πού θὰ τοὺς πειθαρχήσῃ ὅλους καὶ θὰ τοὺς συντονίσῃ κάτω ἀπὸ τὴ «μπαγκέττα» του ὑπάρχει...

— Εἶναι ὁ Φέρεντς Πούσκας!, φώναξαν δυὸ - τρεῖς συγχρόνως.

— Ὁ πρὸ τέλειος ποδοσφαιριστὴς τοῦ κόσμου, σήμερα!, εἶπε σοδαρα ὁ ψαρμαλλῆς Λάγιος.

Ἡ δὴλωσί του ἔκανε βαθεῖα ἐντύπωση.

Στράφηκαν ὅλοι καὶ τὸν κύτταξαν, σὰ νὰ περιμέναν κάποια συνέχεια, σὲ τοῦτον τὸν ὑπεύθυνο χαρακτηρισμὸ πού ἔδωκε. Κι' ἐκεῖνος δὲν τὴν ἀνῆλθε.

— Δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕκνος πατριωτικῶν ἐγαῖσμων στὰ λόγια μου!, ἐδήλωσε. Παρακαλοῦσθαι, ὅστερα ἀπὸ εἰδικὰς ἀποστολὰς, διὰ τὰ τελευταῖα μεγάλα παιχνιδία πού ἔγιναν σ' ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Εἶδα ποδοσφαίρο στὴ Μόσχα, στὴ Νότιο Ἀμερικὴ, στὴ Γαλλία, στὴν Ἰταλία, στὴν Ἰσπανία. Εἶδα τὴ συγκρούσι Μικτῆς Εὐρώπης—Ἀγγλίας στὸ στάδιο Γουέμπλεϋ τοῦ Λονδίνου. Μελέτησα μετὰ ψυχραῖο μάτι τοὺς διασφαίρους ποδοσφαιριστὰς τοῦ κόσμου. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι ἀσύλληπτοι σὲ προσόντα. Εἶναι ἐκπληκτικοὶ στὸ κοντράλ, στὴν ταχύτητα, στὴν προσποίησι, στὴν εὐελιξία, στὸ σούτ, στὴν κεφαλιά, στὴ συμβολή, στὴν ἀκροβατικὴ ποδοσφαιρικὴ τους τέχνη. Ἔχουμε κι' ἐμεῖς στὴν ὁμάδα μας πολλοὺς τέτοιους. Εἶναι ὁ Κόστις, ὁ Χιντεγκούτι, ὁ Λάντος, ὁ Τσίμπορ, ὁ Μπόζικ, ὁ Γκρόσιτς. Ἀλλὰ ὁ Φέρεντς Πούσκας εἶναι ἄλλο πράγμα. Εἶναι, σήμερα, κάτι πολὺ μεγαλύτερο: διαδέτεται ὅλα τούτα τὰ προσόντα, ἀλλὰ ἐπιπλέον γ ν ω ρ ῖ ζ ε ι θαυμάσια ὁ λ ε ς τ ῖ ς ε ἰ δ ῖ κ ε ς ἰ κ α ν ὀ π η τ ε ς τῶν συμπαικτῶν του καὶ ἔχει ἀπὸ

τῇ Φύσιν τὸ μεγάλο χάρισμα νὰ μπορῇ νὰ δημιουργῇ, γιὰ ὅλους, τίς εὐκαιρίες πού χρειάζονται ὥστε ν' ἀξιοποιήσουν στὴν ἐντέλεια, τὰ προσόντα τους! Κι' ἐδῶ ἀκριβῶς θρῖσκεται τὸ μυστικὸ τῆς ἀνυπερβλήτης ἀξίας τοῦ Πούσκας, δὲν εἶναι ἀπλῶς, μιὰ θαυμασία ποδοσφαιρικὴ μονάδα. Εἶναι ὁ παίκτης πού δημιουργεῖ στοὺς συμπαίκτες του τὸ κατ'ἀλλῆλο κλίμα, ὥστε ν' ἀποδώσουν τὸ καλύτερο δυνατὸ παιχνίδι τους. Μὲ τὸν Πούσκας στὸ πλευρὸ του, τὸ «χρυσὸ κεφάλι» τοῦ Κότσις ἔχει ἀμέτρητες εὐκαιρίες νὰ θαυματουρῇ. Ὁ Χιντεγκουτὶ δέχεται τίς εἰδικές ἐκείνες μπαλλίεσ πού τοῦ ἐπιτρέπουν ν' ἀναπτύξῃ στὸ ἔπακρο τίς ἐκπληκτικὰς διεμβολιστικὰς του ικανότητες. Τὸ ἴδιο κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι παίκτες τῆς ομάδος. Ὁ Πούσκας δημιουργεῖ γιὰ τὸν καθένα τους τίς εἰδικές συνθήκες πού χρειάζεται τὸ ταίπημαίνοντο του. Γι' αὐτὸ σὰς εἶπα προηγουμένως, ὅτι ὁ «καλπαζὼν συνταγματάρχης» εἶναι σήμερ, ὁ πιὸ μεγάλος, ὁ πιὸ ὀλοκληρωμένος ποδοσφαιριστὴς τοῦ κόσμου! Καὶ εἰμὶ βέβαιος, ὅτι τὸ ἴδιο θὰ πούν ὅλοι οἱ ἐμπειρογνώμονες τῆς μπάλλας, μετὰ τὸν ἀγῶνα Οὐγγαρίας — Ἀγγλίας. Χωρὶς καμμιὰν ὑπερβολή, ἡ μιὰ ποδοσφαιρικὴ ἰσχὺς τῆς Ἑθνικῆς μᾶς ομάδος εἶναι ὁ Πούσκας μόνος του!

Ὁ ψαρομάλλης Λάγιος εἶχε προφέρει τὰ λόγια τούτα κοφτά, καθαρά καὶ στοργικὰ σὰν σκάγια. Ἦταν φανερό, πὼς δὲν προχειρολογούσε. Οἱ ἀπόψεις του ἦσαν καταστάλαγμα πολλῆς μελέτης, πολλῆς πείρας καὶ πολλῶν εἰδικῶν γνώσεων. Καὶ γι' αὐτὸ, προκάλεισαν βαθειὰν ἐντύπωσιν σ' ὁσους τὴν ἀκούσαν. Ἰδιαίτερα οἱ δημοσιογράφοι, πού μετὰ τὴ λήξιν τοῦ ἀγῶνος, εἶχαν περικυκλώσει τὴν κοστωδία τοῦ ὕψιου τοῦ Σπόρ, γιὰ ν' ἀκούσουν καμμιὰν «ἐπίσημη δήλωσιν», ἐνοίωσαν

ἀμέσως πὼς εἶχαν ἀρπάξει «λαουράκι». Τὴν ἄλλη μέρα κιόλας, οἱ ἀθλητικὲς ἐφημερίδες καὶ οἱ εἰδικὲς στήλες τοῦ ὑπόλοιπου τύπου, ἀνέλυσαν μὲ κάθε λεπτομέρεια πού, ἀκριβῶς, ἔγκειται ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ Φέρεντς Πούσκας.

Καὶ ἡ ἐπωνυμία «καλπαζὼν συνταγματάρχης» μῆκε στὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀγαπήθηκε ἀπὸ τοὺς φιλάθλους, καθώλλησε τὰ φτερά τῆς φήμης καὶ ἔκανε τὸν γύρο τοῦ κόσμου...

ΜΙΑΝ ὨΡΑ μετὰ τὴ λήξιν τοῦ ἀγῶνος τὸ μπάρ τοῦ γηπέδου ἦταν γεμάτο φιλάθλους, πού συζητοῦσαν κατενθουσιασμένοι, μπροστὰ σὲ δυὸ ποτήρια μύρα ἢ κονιάκ.

- Λοιπόν;
- Ὁρίσμενος!
- Τὸ πιστεύεις;
- Γιατί; Ἐσὺ δὲν τὸ πιστεύεις;
- Μὲ τὸ παραπάνω! Πρόκει-

ται γιὰ μιὰ ομάδα-θαῦμα! Οὐδέποτε τὸ οὐγγαρέζικο ποδόσφαιρο ἔφτασε σὲ τόσο μεγάλη ὕψιν τεχνικῆς καὶ ἀποτελεσματικότητος.

— Ὡστὲ πιστεύεις καὶ σὺ πὼς θὰ συντρίψουμε τοὺς Ἀγγλους;

— Ὅπωςδήποτε!

— Παρ' ὅλο πὺν εὖ παίζουμε στὸ Γουέμπλεϋ, μέσα στὸ Λονδίνο;

— Καὶ μέσα στή... Βουλὴ τῶν Λόρδων νὰ παίξουμε, θὰ κερδίσουμε! Φτάνει νὰ ὑπάρχῃ ὁ Πούσκας γιὰ νὰ δώσῃ φτερά στὴν ομάδα!

— Κρίμα, πού καὶ σὺ πιστεύεις στὴ νίκη μας!

— Γιατί;

— Γιατὶ τὸ ἴδιο πιστεύουν ὅλοι! Κι' ἐστὶ δὲν βρίσκω ἀνθρώπου γιὰ νὰ στοιχηματίσω ὑπὲρ τῆς νίκης τῆς ομάδος μας!

— Μὴν ἀπογοητεύεσαι, φίλε! Ἐγὼ δὲν θὰ σοῦ χαλάσω τὸ χτήρι!

«Ο άνθρωπος που μίλησε και μπήκε έτσι, απρόσκλητα, στη συζήτηση των άλλων, φορούσε ρεπουμπλικα και καθόταν συντροφιά μ' έναν βλογοκομμένο στο διπλανό τραπέζακι.

— Έγώ στοιχηματίζω πώς θα χάσουμε στο Γουέμπλεϋ!, ξανάπε. Βέβαια θα πάμε το στοίχημα δέκα προς ένα!

— Δηλαδή;

— Θα βάλεις δέκα χιλιάρικα έσύ, κι' ένα εγώ. Μην ξεχνάς πώς ή εδωδα μας είναι φαβορί.

— Σύμφωνοι. Δέχομαι το στοίχημά σου, αλλά με μιά μικρή αλλαγή ποσοτών. Θα το πάμε πέντε προς ένα. Δέχεσαι;

«Ο άνθρωπος με τη ρεπουμπλικα σκέφτηκε λίγο, κύτταξε λοξά τον βλογοκομμένο, που καθόταν παρά του και πήρε την απόφασή.

— Έν τάξει, φίλε, έγινε! Πέντε προς ένα!

«Η συζήτηση προκαλεί γενικόωτερο ενδιαφέρον.

Οί άλλοι φίλαθλοι που βρίσκονται στο μπάρ παίρνουν μέρος στο στοίχημα. Κάποιος απ' όλους φωνάζει:

— Ένας τρελλός στοιχηματίζει πώς θα χάσουμε!

Αυτό είναι αρκετό, για να συναχτή, γύρω στον άνθρωπο με τη ρεπουμπλικα, ένα ολόκληρο μελίσσι από φανατικούς έτοιμους να στοιχηματίσουν.

«Ο «τρελλός» δέν προφταίνει να δέχεται προτάσεις.

— Πάει και μαζί μου ένα πεντοχίλιαρο;

— Πήγε!

— Σε παίζω κι' εγώ δυο χιλιάρικα!

— Έγινε!

— Κι' από μένα είκοσι χιλιάρικα, φίλε!

— Δεκτόν!

Γιά λίγα λεπτά της ώρας το μπάρ έδωσε την όψι Χρηματιστηρίου.

Μετά όλα ήσυχασαν. Μπήκαν τς στοιχήματα σε ποσά τεράστια, δόξαναν οί έγγυήσεις κι' οί φίλαθλοι σκόρπισαν.

«Ο άνθρωπος με τη ρεπουμπλικα κι' ο βλογοκομμένος πήραν σιγά - σιγά ένα απόμερο δρομάκι.

— Λοιπόν; είπε ο πρώτος, αφού βεβαιώθηκε με μιά λοξή ματιά πώς ήσαν μόνοι. Τι λές για τη συγκομιδή των στοιχημάτων; Καλή δέν ήταν;

— Περίφημη, Λάννυ!, παραδέχτηκε ο βλογοκομμένος.

«Ο άνθρωπος με τη ρεπουμπλικα, που άκουγε στ' όνομα Λάννυ, άναψε τσιγάρο και συνέχισε.

— Σκέψου πώς και τ' άλλα «παιδιά» σε δέκα τουλάχιστον σημεία της Βουδαπέστης, θάχουν κάνει τούτη την ώρα μιά παρόμοια συγκομιδή. Τα στοιχήματα θάχουν φτάσει, σε συνολικό ποσό, πολλά εκατομμύρια.

— Άν κερδίσουμε, την πιάσαμε την καλή!, ψιθυρίζει συλλογισμένος ο βλογοκομμένος.

— Και θα κερδίσουμε στα σίγουρα, άν...

«Ο Λάννυ μασσάει την τελευταία λέξη του.

— Άν; ρωτάει με αγωνία φανερή ο βλογοκομμένος.

«Ένα σαρκαστικό γέλιο άκούγεται και τα χείλια του Λάννυ άνοίγουν, για να φανερώσουν δυο σειρές κούφια δόντια, σε άναλογία πέντε προς ένα - όσο ακριβώς και τα στοιχήματα που έβαλε.

— Μά είμαστε τρελλοί ν' αφήσουμε τον Πούσκας να κατέβη στο Γουέμπλεϋ; λέει γλυκά στον σύντροφό του. Μπορεί να τον πειράξει εκεί πάνω το κλίμα! Αυτό το Λονδίνο είναι όλο όμίχλη και ψιλόδροχο!

ΜΠΡΟΣΤΑ στον ύφουπουργό των Σπόρ, μέσα στο ύπουργικό γραφείο, στέκεται ο ψαρσεμύλης Λάγιος.

‘Ο Γκρόσιτς πραγματοποιεί ωραίες άποκρούσεις.

Φαίνεται πώς όσα είχαν πη ώς τώρα, είναι πράγματα πολύ σοβαρά, γιατί ό ύφυπουργός ανάβει πούρο, σηκώνεται όρθιος και βηματίζει συλλογισμένος. Στέκεται λίγο μπροστά στο παράθυρο, κυττάζει άφηρημένα τόν Δούναδι, πού κυλάει όκνά τὰ κρύα νερά του καί, μετά, στρέφεται στόν Λάγιος.

— Αυτό είναι κάτι πού ό Πούσκας δέν τό ξανάκανε ποτέ!, λέει πικρά.

— Ποτέ!, έπαναλαμβάνει σάν ήχώ ό Λάγιος.

— Καί τόκανε τώρα, στίς παραμονές του μεγάλου παιγνιδιού!

‘Ο Λάγιος κάνει μιά γκριμάτσα πού ανεβάζει τὰ σουφρωμένα χέλια του, ως τήν άκρη τής μύτης του. Μένει γιά λίγο άμίλητος. Καί ξαφνικά:

— Είμαι άκαταπόνητο!, ξεσπάει. ‘Ο Πούσκας ήταν υπόδειγμα

οίκογενειάρχη καί καλού ποδοσφαιριστή. ‘Η ζωή του ήταν πάντα μετρημένη, άθλητική, χωρίς πιοτά, χωρίς εναύχτια, χωρίς έκτραχειλισμούς. Καί τώρα, στίς παραισιονές ενός μεγάλου άγώνα πού θα κρίνει τήν ύπόστασι του ποδοσφαίρου μας, νά πίνη σάν βαρκάρης, με τή συντροφιά δυό ελαφρών γυναικών!

— Θα μου σαλέψη τό μυαλό!, ψιθυρίζει ό ύφυπουργός.

Καί, έπειδή φοβάται μήπως τό πάθη στά σωστά, άρπάζει τό κεφάλι του καί τό κρατάει με τὰ δυό του χέρια.

— Τόν είδε με τὰ μάτια του άνθρωπος τής έμπιστοσύνης μου! Ξαναλέει ό Λάγιος. Περνούσε έξω από ένα έξοχικό κέντρο στο νησάκι του ποταμού καί τόν είδε! Εύτυχώς στάθηκε ψύχραιμος. Δέν του είπε τίποτα. Πέρασε κοντά του, διεσταυρώθησαν τὰ βλέμμα-

τά τους, αλλά δεν του μίλησε. Κι' είναι καλύτερα έτσι...

— Πώς το σκέπτεσαι, Λάγιος; ρωτάει ο ύφυπουργός.

— Είναι απλό: αν το μάθουμε «έπιστήμως» αυτό που έγινε, είμαστε υποχρεωμένοι να τον τιμωρήσουμε. Ένώ έτσι το πράγμα θα περάσει απαρατήρητο.

— Καί εν τώ μεταξύ ο Πούσκας θα ξεφαντώνει;

— «Οχι δά! Έλαβα τὰ μέτρα μου. Στην Ασφάλεια υπηρετεί κοίκοις Γιαβόρ. Ήταν παλιός συμμαθητής του Πούσκας κι' έχουν πολύ καιρό να ιδωθούν. Τον κάλεσε τον Γιαβόρ. Του μίλησα σχετικά και του ανέθεσα την υπόθεσι.

— Δηλαδή;

— Θα πλησιάσει τον Πούσκας με το πρόσχημα της παλιάς φιλικής, θ' ανακωχή μαζί του τον δεσμό και θα φροντίσει να γίνει η σκιά του, ως την ημέρα του μεγάλου μάτς. Ο Γιαβόρ έχει μεγάλες ικανότητες κι' εμπιστεύομαι σ' αυτές. Έξ' άλλου ήταν και η μόνη λύσις...

Ο ύφυπουργός αναστενάζει και σβήνει το πούρο του.

—Κάνε όπως καταλαβαίνεις, ψιθυρίζει πικραμένος. Όσο σκέπτομαι πώς ένας Πούσκας μπεκόμπινε με γυναίκες στο ησάκι του Δούναχ, με πιάνει ταχυπαλμία!

Η ΠΡΟΠΟΝΗΣΙΣ των διεθνών στο κρατικό ποδοσφαιρικό γήπεδο έχει τελειώσει. Όλοι τους απέδειξαν πώς βρίσκονται σε θαυμάσια φόρμα. Κατά το διάστημα που έπαιξαν δίτερμα, ο «καλλίπαιζων» συνταγματάρχης βασιματούργησε, για μίαν ακόμα φορά. Έπιθετικός, γρήγορος, απόλυτα σίγουρος για τον εαυτό του, πειθαρχώντας τη μπάλλα πάνω στο ποδοσφαιρικό του παπούτσι, όπως πειθαρχεί ο μαέστρος στα χέρια του τη «μπαγκέτα», άνοιγε με μίαν

έκπληκτική ευχέρεια το δρόμο προς τ' αντίπαλα δίχτυα. Χιλιάδες μάτια τον παρακολουθούσαν με θαυμασμό από τις εξέδρες. Η μπάλλα, λές κι' έπαιονε ωρισμένες διαταγές, που δεν έπρεπε να τις παραβή με κανένα τρόπο, ξεκινούσε από το πόδι του, για να συναντήσει όπως έπρεπε, όταν έπρεπε κι' εκεί που έπρεπε τον επερχόμενο συμμαίκτη. Οι προπονητές παρακολουθούσε τις κινήσεις του Πούσκας θυμωμένος σ' ευφρόσυνη σιγή. «Αν όλοι οι ποδοσφαιριστές ήσαν σαν κι' αυτόν, ο προπονητής θάπρεπε ν' αλλάξει επάγγελμα!

Όταν τέλειωσε το δίτερμα οι διεθνείς σκόρπισαν στο γήπεδο και βάλθηκαν ν' ασχολούνται με τη: ατομική γυμναστική.

Ο Πούσκας προχώρησε προς την άκρη που βρίσκονται τ' άπδου τήρια.

— Λοιπόν, Γιαβόρ; ρώτησε τον φίλο του που στεκόταν εκεί όρθιος παρακολουθώντας την προπόνησι. Πώς τὰ βλέπεις τὰ πράγματα;

Ο Γιαβόρ μισόκλεισε τὰ γαλανά του μάτια.

— Δεν είναι άσχημα!, απάντησε.

Ήταν ένας τύπος αντίθετος απ' ό τον Πούσκας. Ψηλόλιγνος, σχεδόν ξεραγκιανός, με τη σβέλτη κίνηση του αϊλουρου στο κορμί και μίον έκπληκτικά άποθή «μάσκα» στο πρόσωπο θά μπορούσε να σταδιοδρομήσει στον κινηματογράφο, σαν πρωταγωνιστής άστρνομικο - έρωτικών φίλμς. Άνακάτεψε τὰ ξανθά μαλλιά του με μίαν όκηη κίνηση και είπε:

— Καί τώρα, τί θά κάνης Φέρντς;

— Μιά μικρή ατομική προπόνησι, Γιαβόρ!

— Μου τὸ κάνεις πιὸ «λιανά» αυτό;

— Άπλουστάτα: θά γυμνάσω τὰ χέρια μου, κάνοντας λίγη σφαι-

ροβολία, μ' αυτήν εκεί τη σφαίρα!

Κι' έδειξε μιὰ σιδερένια σφαίρα στίβου, που δρισκόταν ριγμένη κάπου πιο πέρα.

— Χμ... έκανε ο Γιαβόρ. Έγω έχω νά πιάσω τέτοιο πράγμα, άπό τόν καιρό που πηγαίναμε στο σχολείο. Για νά δούμε... Καταφέρνω άκόμα τίποτα ή μπαγιάτσα για τά καλά...

Μιλώντας έτσι, προχώρησε, έσκυψε, άπλωσε τó άριστερό του χέρι, έπιασε τη σφαίρα κι' άμέσως έκισωξέ έναν ισχυρότατο κλονισμό νά τού τραντάξει τó κορμί άπ' άκρη σ' άκρη! Ήταν σίγουρο πώς είχε έρθει σ' έπαθή μ' έντονο ήλεκτρικό ρεύμα! Οί τρίχες τού κεφαλιού του άνωρθώθηκαν. Με μιá ένστικτώδη κίνησι κατώρθωσε νά τινάξει πρòς τά πίσω. "Ολ' αυτά συνέβησαν μέσα σ' ένα κλάσμα τού δευτερολέπτου.

— Φτηνά τή γλώτσα!; μουρμούρισε ο Γιαβόρ τρίβοντας τó άριστερό του χέρι που κρεμόταν σάν άψυχο στο μάκρος τού σώματός του. Έχω τήν έντύπωσι πώς θά είμαι κουλòς για καμμιá δεκαριά μέρες!

— Μά τί συνέβη; ρώτησε κατάπληκτος ó Πούσκας.

Τά γεγονότα είχαν πραγματοποιηθί τόσο γρήγορα, ώστε δέν πρόλαβε νά τά καταλάβη.

— Ξέρω γώ; Τώρα θά ψάξουμε νά δούμε...

Μιά σύντομη έρευνα έδωσε τή λύσι τού αινίγματος: "Ένα ήλεκτροφόρο σύρμα, άπ' αυτά που διαχέτευαν τó ρεύμα στους προβολείς τού γηπέδου, είχε κοπή, είχε πέσει πάνω στο χώμα και με τή γυμνή του άκρη άκουμπούσε τή σιδερένια σφαίρα.

Οί Φέρεντς Πούσκας έγινε έξω φρενών!

— Πρόκειται για μιάν έγκληματική άμέλεια τού φροντιστή τού γηπέδου!, φώναξε. Θ' άναφερθώ

στο ύπουργείο για τήν τιμωρία του!

Ο Γιαβόρ τόν κύτταξε παράξενα, με τó διεισδυτικό γαλανό του βλέμμα. "Εμενε λίγο σιωπηλός, τρίβοντας πάντα τó χέρι του, και, μετά, είπε ξερά:

— Λες νά φταίη αυτός;

— Και ποιός φταίει; ρώτησε καταθυμωμένος ó «καλπάζων συνταγματάρχης». Έγώ;

Ο Γιαβόρ κύτταξε λίγο τόν Πούσκας, έπειτα τή σφαίρα, έπειτα τó σύρμα, κι' έπειτα είπε:

— Πηγαίνουμε; "Η έπιμένεις στή σφαιροβολία;

— Πάμε!, άπάντησε ó διάσημος ποδοσφαιριστής. Δέν έχω πιá κέφι...

ΟΙ ΔΥΟ παλιοί συμμαθηταί βήκαν άπ' τó γήπεδο. Προχώρησαν για λίγο άμίλητοι, πλάι - πλάι.

— Πάμε νά κάσουμε πουθενά; πρότεινε ó Γιαβόρ.

Ο Φέρεντς Πούσκας είχε ζωηρές άντιρρήσεις.

— "Οχι άδύνατον!, είπε. Πρέπει νά πάω στο σπίτι μου!

— Από τώρα; άπάντησε ó άλλος. Άκόμα δέν σκοτείνιασε καλά - καλά!

— Ξεχνάς πώς είμαι άθλητής; Πρέπει νά κοιμηθώ νωρίς. Κι' έέ άλλου είμαι και σύζυγος και πατέρας. Πρέπει, συνεπώς, πρην κοιμηθώ ν' άφιερώσω λίγες ώρες στήν οικογένειά μου, — στή γυναίκα μου και στο παιδί μου! Λοιπόν, για νά τά προλάβω όλ' αυτά, έπρεπε νά βρίσκωμαι κιόλας στο σπίτι μου!

Σάν κατάσκοπος τó γαλανό μάτι τού Γιαβόρ τόν κρυφοκύτταξε πίσω άπ' τά μισόκλειστα βλέφαρα.

— "Αν είν' έτσι, δέν έπιμένω!, είπε σέ λίγο.

Ο «καλπάζων συνταγματάρχης» χαμογέλασε.

— Μὲ συγχωρεῖς. Γιαβόρ, εἶπε καλοκάρδα. Οἱ μέρες περνᾶνε γρήγορα κι' ἡ στιγμή τοῦ μεγάλου ἀγῶνος πλησιάζει. Ὅταν, μὲ τὸ καλὸ κερδίσουμε τοὺς Ἀγγλους, βᾶω τὸ δικαίωμα γιὰ ἓνα ξενύχτι. Σοῦ ὑπόσχομαι πὼς θὰ τὸ κάνουμε μαζί! Ἐξ ἄλλου...

Δὲν πρόλαβε ν' ἀποσώση τὴ φράσι τοῦ.

Μὲ μιὰ ἀστραπιαία κίνησι ὁ Γιαβόρ τὸν ἀγκάλιασε. Τὸ νευρώδες δεξὶ τοῦ μπράτσο τυλίχτηκε σὰν σιδερένιο στεφάνι γύρω στὸ κορμὶ τοῦ Πούσκας καὶ τὸν παρέσυρε μὲ μιὰ δύναμι πελώρια. Ἀνυπόπτος καθὼς ἦταν ὁ διάσημος ποδοσφαιριστὴς παρασύρθηκε σὰν ἄψυχος ὄγκος, ἔπεσε πάνω στὸν Γιαβόρ κι' οἱ δυὸ μαζί κυλίστηκαν στὸ βάθος ἑνὸς μαγαζιῦ πού βρισκόταν δίπλα τους. Τὴν ἴδια στιγμή ἓνα αὐτοκίνητο πού ἐρχόταν ὀλοταχῶς ἀπ' τὸ βάθος τοῦ δρόμου, καβάλλησε ὀρμητικὰ τὸ πεζοδρόμιο, πέρασε ἀστραπιαία ἀπ' τὸ σημεῖο πού βρισκόταν οἱ δυὸ φίλοι, διέγραψε μουγγρίζοντας ἓνα τόξο, ξανάπεσε στὴν ἀσφαλτο καὶ χάθηκε σὰν φάντασμα στὴν πρώτη στροφῇ!

— Ἀπ' τοῦ χάρου τὰ δόντια γλυτώσατε!, ψιθύρισε ὁ μεγαλύτερος πού εἶχε παρακολοθεῖ τὴν σκηνή.

Ὁ Γιαβόρ εἶχε σηκωθῇ καὶ ξεσκονιζόταν.

— Διάβολε!, δήλωσε στενοχωρημένος. Καινούργιο κοστούμι καὶ τσαλακώθηκε. Σίγουρα ἡ γυναίκα μου θὰ γκρινιάζῃ, — καὶ μὲ τὸ δίκιο της!

Ὁ Πούσκας τὸν κυτοῦσε κατὰκίτρινος.

— Λές νὰ φταίῃ καὶ ἐδῶ ὁ φροντιστὴς τοῦ γηπέδου; ἔκανε μὲ κάποιαν ἀδιόρατη εἰρωνία ὁ Γιαβόρ.

— Δὲν σὲ καταλαβαίνω!, εἶπε πεισματμένος ὁ Πούσκας. Ἐδῶ ἔχουμε τὴν κλασσικὴ περίπτωσι τοῦ μεθυσμένου σωφῆρ!

— Φίνος εἶσαι!, φώναξε μὲ ἀπρόοπτο κέφι ὁ Γιαβόρ. Μοῦ ἀρέσεις, γιατί σὲ κάθε πρόβλημα βρίσκεσαι ἀμέσως τὴ λύσι!

Ὁ Πούσκας μουλάρωσε, σὰν νᾶχε νὰ κἀνὴ μὲ κανένα ζώο καὶ τερματοφύλακα, πού δὲν ἐννοοῦσε νὰ φάῃ... γκόλ!

— Μοῦ λές τὴ δική σου ἀποψι, ἔξυπνε;

— Εὐχαρίστως, ἀδερφάκι. Ἡ ἀποψὶ μου εἶναι ὅτι στὸ γήπεδο πιάνεις πουλιά. Στὰ «τέτοια, ὅμως δὲν πιάνεις οὔτε μύγες! Λοιπόν, ἐπιμένεις νὰ κουρινιάσης ἀπόψε μὲ τίς κόττες;

— Ὅπως δὴποτε! Μετὰ τὸ μάτς, θὰ τὸ γλεντήσουμε!

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟ νησάκι τοῦ Δούναβι ὁ κόσμος γλεντοῦσε. Κέντρα κατάφωτα, γυναῖκες εἰδῶν - εἰδῶν, ποτὰ εἰδῶν - εἰδῶν καὶ «τύποι» πού τριγυροῦσαν μὲ ἐπιδιώξεις εἰδῶν - εἰδῶν.

Ὁ Γιαβόρ, μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες, κυκλοφορεῖ δῆθεν ἀδιάφορος στοὺς δρόμους. Καθὼς περνᾷ ἐξω ἀπὸ τὰ διάφορα μπάρ, δὲν παραλείπει νὰ ρίξῃ καὶ ἓνα γρήγορο βλέμμα στὸ ἐσωτερικὸ τους. Ἡ νύχτα ἔχει προχωρήσει γιὰ καλὰ καὶ τὸ κέφι τοῦ Γιαβόρ εἶναι θαυμάσιο, ὡς τὴν ὥρα πού νοιώθει ἓνα ὀδυνηρὸ τράδηγμα στὸ στομάχι. Αὐτὸ τοῦ συμβαίνει τὴ στιγμή πού τὸ βλέμμα του ἀρπάξῃ στὸ βάθος ἑνὸς μπάρ τόν... Φέρεντς Πούσκας! Εἶναι θρονιασμένος στὴ γωνία τοῦ καὶ τὸν ἔχουν στὴ μέση τρεῖς ξανθές. Ἀπ' αὐτὲς οἱ δύο εἶναι μπυρες καὶ ἡ τρίτη εἶναι γυναίκα. Μιὰ γόησσα ἀπὸ κείνες πού σὲ παραλαμβάνουν τὸ θράδι: πρωταθλητὴ καὶ σὲ ἀποδίδουν τὴν πρωΐαν ρετάλι.

Ὁ Γιαβόρ, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ του, χάνει τὴν ψυχραιμία του. Ἡ ψυχραιμία εἶναι πράγμα θηλυκό. Ὅταν τὴ χάσῃ καὶ ἀρχίσῃ νὰ τὴν ἀναζητᾷ δὲν ξαναγυρίζει

ποτέ. "Αν δείξεις απάθεια, ξανάρχε-
ται μόνη της. 'Ο Γιαθόρ τὸ ξέρει
αὐτὸ πολὺ καλὰ. Τρυπώνει στὸ
σκοτάδι τοῦ δρόμου, γιὰ νὰ μὴν
τὸν πάρη τὸ μάτι τοῦ Πούσκας κί'
ἀνάβει τσιγάρο. 'Εκεῖ ἐπάνω στήν
πέμπτη ρουφηξιὰ ἔρχεται καὶ τὸν
ξαναδρίσκει ἡ ψυχραιμία του. Καὶ
κάνει καὶ κουβέντα μαζί της.

— 'Εδῶ, τῆς λέει, συμβαίνουν
πράγματα μυστήρια. Δυὸ ἀπόπει-
ρες γιὰ σακάτεμα τοῦ Πούσκας.
Αὐτὸ σηκώνει ἐξήγησι. 'Υπάρχουν,
ἀπλούστατα, ἄνθρωποι, ποὺ ἔχουν
συμφέρον νὰ λείψῃ ὁ «καλιπαζὼν
συνταγματάρχης» ἀπὸ τὸ παιχνίδι
τοῦ Γουέμπλεϋ. 'Αλλὰ τὸ ἄλλο;
Πῶς ἐξηγεῖται τὸ ἄλλο; Πῶς μπο-
ρεῖ ἓνα ὑπόδειγμα ἀθλητοῦ, νὰ θέ-
λῃ νὰ αὐτοκαταστραφῇ τὴν παρα-
μονὴ ἑνὸς μεγάλου μάτς; Τόσο πο-
λὺ τὸν ζάλισε αὐτὴ ἡ σειρήνα, ὥ-
στε νὰ τὸν κἀν νὰ μὲ «πουλήσῃ»
καὶ ἀτόψῃ, γιὰ νὰ τρέξῃ κοντὰ της;
Καὶ ἂν ὑποθέσουμε πῶς συμβαι-
νει κάτι τέτοιο, ἐγὼ τί πρέπει νὰ
κάνω;

Φαίνεται πῶς ἡ ψυχραιμία του,
τοῦ δίνει ὠρισμένες συμβουλές καὶ
ὁ Γιαθόρ ξετρυπώνει ἀπὸ τὸ σκο-
τάδι. Δὲν προφταίνει ὅμως, νὰ κά-
νῃ πιὸ πολλὰ ἀπὸ πέντε βήματα
καὶ τρακάρει ἐπάνω σὲ ἓναν ἄνθρω-
πο ἑξάλλο!

ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἑ-
ξαλλος, σὲ τούτον τὸν τόπο τοῦ
κεφιοῦ καὶ τοῦ γλεντιοῦ, δὲν μπο-
ρεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ψαρο-
μάλλη Λάγιος. Ἀρπάζει τὸν Για-
θόρ ἀπὸ τὸν γιακὰ καὶ τὸν ταρα-
κουνάει.

— Βλάκα!, τοῦ φωνάζει μανια-
σμένος. Βλάκα!

— 'Ο Γιαθόρ ἀπαγκιστρώνει ἡσυχά
— ἡσυχά τὰ πέτα του ἀπὸ τὶς χου-
φτες τοῦ Λάγιος, τὰ σιδερώνει προ-
σεχτικὰ μὲ τὶς παλάμες του καὶ
ρωτᾷ:

— Γιατί βλάκας;

— Γιατί ὁ Πούσκας γλεντᾷ

ἐδῶ πέρα μὲ τὴν ξανθειὰ καὶ ἐστὶ
κοιμάσαι! 'Εχω δίκιο;

— Κατὰ τὸ ἥμισυ!

— Ποιὸ ἥμισυ;

— Τὸ πρῶτον ἥμισυ, "Οτι, δη-
λαδὴ ὁ Πούσκας γλεντᾷ μὲ τὴν
ξανθειὰ. 'Εχεις, ὅμως ὀδικο ὅσον
ἀφορὰ τὸ δεύτερο μέρος. Σὲ δια-
βεβαίω, ὅτι ποτὲ στὴ ζωὴ μου δὲν
κοιμήθηκα ὀρθιος. 'Εχω τὴν κακί-
α συνήθεια νὰ κοιμᾶμαι πάντα ξα-
πλωμένος ἢ—σὲ περίπτωσι ἐκτά-
κτου ἀνάγκης—καθιστός.

— Τότε, ἀφοῦ δὲν κοιμᾶσαι, τί
θὰ κἀν;

— 'Ενα τηλεφώνημα!

— Πού;

— Ὅα μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ στὸ
πῶ, ἀφοῦ τὸ πραγματοποιήσω!

'Εγκαταλείπει τὸν Λάγιος, τρυ-
πώνει σὲ ἓνα μπαράκι, κάνει τὸ τη-
λεφώνημά του καὶ ἐπιστρέφει το-
ποθετώντας ἓνα λουλούδι στὴ μπου-
τουνιέρα του.

— Μοῦ τὸ πᾶσσαρε ἡ σερβι-
τόρα τοῦ μπαρ!, ἐξηγεῖ μὲ φιλαρέ-
σκεια. Φαίνεται πῶς τῆς γυάλισα!
'Αλλὰ ὁ ψαρομάλλης Λάγιος δὲν
ἀστειεύεται.

— Λέγε, ποῦ τηλεφώνησες; τὸν
ρωτᾷ ἄγρια.

— Στὸ κορίτσι μου! 'Ενα κο-
ρίτσι μούρλια. Τῆς εἶπα νᾶρθῃ νὰ
μὲ βρῇ σ' αὐτὸ τὸ μπαρ. Ὅα εἶμαι
παρεὰ μὲ τὸν Πούσκας!

'Ο Λάγιος μένει γιὰ λίγο ἄφωνος
ἀπὸ κατάπληξι.

'Ο ἄλλος βρίσκει τὴν εὐκαιρία,
γιὰ νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ ἐκεῖ, σὰν
στήλῃ ἄλατος καὶ νὰ ἀπομακρυνθῇ
μὲ μεγάλα βήματα.

'Ο ψαρομάλλης λίγο-λίγο συ-
νέρχεται. Τὸ μυαλό του ἀρχίζει νὰ
παίρνῃ στροφές. Ναί, βέβαια, δὲν
χωράει καμμιὰ ἀμφιβολία. Τὸ σγέ-
διο τοῦ Γιαθόρ εἶναι διαφανές. Εἶ-
ναι, ἴσως-ἴσως καὶ ἡ μόνη λύσις
σὲ τοῦτο τὸ περίπλοκο πρόβλημα:
θὰ κάτῃ παρὰ τοῦ Πούσκας, θὰ
πάμ μὲ τὰ νερά του καὶ θὰ φρον-
τίσῃ, μὲ τὸ καλὸ, νὰ τὸν ξεκολλή-
σῃ χωρὶς ἀβαραὶς ἀπὸ τὴν ξανθειὰ

καί νά τόν πάη γιά ὕπνο! "Ενα θλιβερό κατάντημα γιά τόν μεγαλύτερο ποδοσφαιριστή τοῦ κόσμου! Ἀλλά καί τί ἄλλο νά γινόταν; Οἱ γυναῖκες εἶναι σειρήνες! "Α, τι ὠραία πού θά ἦταν νά μὴν ὑπάρχουν γυναῖκες στήν Πλάση. Πάλι, ὁμως, ἂν δὲν ὑπῆρχαν γυναῖκες, ποῖός θά εἶχε γεννήσει τὸν Πούσκας; Εἶναι καὶ αὐτό! Τὸ μυαλό τοῦ Λάγιος ἀρχίζει νά θολῶνι. Παρατάει τοὺς φιλοσοφικοὺς ἀκροβατισμούς καὶ τὸ ρίχνει στήν κατασκοπεῖα. Ἡ ἀγωνία τὸν πνίγει. Θέλει νά δῇ μὲ τὰ μάτια του τὴ συνέχεια. Τραυπῶνι, λοιπόν, στήν ἀπέναντι γωνιά τοῦ δρόμου, βρίσκει μιὰ θέσι κατάλληλη γιά νά ἐπιθεωρή τὸ μπάρ πού φιλοξενεῖ τὸν Φέρεντς Πούσκας καὶ ρίχνει ἀγκυρὰ. "Αν χρειαστή, θά μείνι ἀπόψε ἐκεῖ ὡς τὸ ξημέρωμα!

ΝΑ, Ο ΓΙΑΒΟΡ! "Εχει μπῆ στὸ μπάρ καὶ προχωρεῖ κατ'εὐθείαν στὴ γωνιά πού κάθεται ὁ «καλπάζων συνταγματάρχης» μὲ τὴν ἐμπρηστικὴ ξανθοειά.

Ὁ Λάγιος τὸν παρακολουθεῖ καὶ νοιώθει, πὼς μέσα στὸ στήθος του δὲν ὑπάρχει πιά καρδιά, ὑπάρχει ἓνα σφυρί, πού τοῦ σφυροκοπᾷ ἀλύπητα τὸ στέρνο!

Νά, ὁ Πούσκας σηκώνεται. Σηκώνεται γιά λίγο ὀρθιος κοντὰ στὸν Γιαβόρ. Κάτι λένε. Κάτι συζητᾷ καὶ φαίνεται ἀπὸ τῆς γκριμάτσας πὼς ὁ τόνος πού χρησιμοποιοῦν εἶναι πολὺ ζωηρός.

Ἡ ἀγωνία τοῦ ψαρομάλλη Λάγιος κορυφώνεται.

Σὲ λίγο τὰ πράγματα φαίνονται πῶς ἦσαν.

Ξανακάθεται ὁ Πούσκας. Κάθετα κοντὰ τοῦ ὁ Γιαβόρ. Γίνονται οἱ δέουσες συστάσεις μὲ τὴν ξανθοειά,—τὸν θεοκόμματο. Σὲ λίγο ἔρχεται γιά λογαριασμό τοῦ Γιαβόρ, καὶ μιὰ ἄλλη ξανθοειά,— ἡ μύρα. Ἡ κουβεντούλα φαίνεται νά παίρνῃ τὸ δρόμο τῆς ἐγκαρδιότη-

τας.

Ὁ ψαρομάλλη Λάγιος παρακολουθεῖ καὶ ἀδμονεῖ. Δὲν βλέπει νά γίνεται τίποτα. Ἀπεναντίας ὁ Πούσκας ἐξακολουθεῖ νά κατεβάξῃ τὴ μύρα μὲ τὰ ποτήρια. Εἶναι φανερό πὼς ἔχει φτάσει στὸ λεγόμενον τσακίρι - κέφι.

Ὁ Λάγιος βλέπει, τρίζει τὰ δόντια καὶ σφίγγει τὶς γροθιές.

"Ὅλα τούτα πού συμβαίνουν τὸν κάνουν σωστὸ θηρίο.

Λίγο ἀργότερα μπαίνει στὸ μπάρ μιὰ φλογερὴ μελαχροινὴ. Προχωρεῖ τραμπαλίζοντας ἐλκυστικὰ τὶς καμπυλότητές της. Τώρα εἶναι ἡ σειρά τοῦ Γιαβόρ νά κάνῃ τὶς δέουσες συστάσεις. Σηκώνεται, κουμπώνει τὸ σακκάκι του καὶ παρουσιάζει στὸν παλιὸ του συμμαθητὴ τὴ μελαχροινὴ. "Επειτα ἀδελφώνονται ὅλοι μαζί σὲ μιὰ παρέα, ἀρχίζουν νά καταπλέουν συχνότερα οἱ μύτερες, ἐπακολουθοῦν ἀγκαλιές, κλεφτὰ φιλιὰ καί...

Καὶ ὁ Λάγιος δὲν ἀντέχει περισσότερο!

"Αν μείνι ἐκεῖ, κινδυνεύει νά κάνει φόνο!

Δὲν μπορεῖ νά καταλάβῃ τί σοῖ σχέδιο εἶναι καὶ τοῦτο, πού ἐφαρμόζει ὁ Γιαβόρ. Ἀντὶ νά συμμαζέψῃ τὸν Πούσκας, τὸν παρασύρει ἀκόμα περισσότερο στήν κραυγὰ, στὸ ποτὸ καὶ στὸν ἔρωτα!

— Μήπως...

Ἀμέτρητες ὑποψίες ξεχύνονται κάτω ἀπὸ τὰ γκριζὰ μαλλιά τοῦ Λάγιος!

Μήπως ἔβαλε τὸν λύκο γιά νά φυλάξῃ τὸ πρόβατο;

Μήπως ὁ Γιαβόρ εἶχε, ποῖος ξέρει ἀνομολόγητους λόγους, νά ἐκμηδενίσῃ τὴν ποδοσφαιρικὴ ἰσχὺ τοῦ Πούσκας;

Σκοτεινοὶ συλλογισμοὶ κυκλῶνουν τὸν Λάγιος. Συλλογισμοὶ πού ἐξελίσσονται σὲ βαθὺ μυστήριο, καθὼς βλέπει τὸν «καλπάζοντα συνταγματάρχη» νά φέρεται σάν ἀνθρωπος τυφλὸς στὸ μεθύσι! μα λύσις σὲ τοῦτο τὸ σκοτεινὸ

‘Ο Ράμσεϋ τὸν μαρκάρει προσωρινὰ μ’ ἐπιτυχία. Ἐπεμδαίνει, ὅμως, ὁ Πούσκας καί...

“Οχι! Δὲν μπορεῖ νὰ δοθῇ ἀκό-
μα λύσις σὲ τοῦτο τὸ σκοτεινὸ
αἰνίγμα!

Κάθε δεδισμένη ἀνέοργεια μπο-
ρεῖ νάχη δυσάρεστα ἀποτελέσμα-
τα.

‘Ο ψαρομάλλης Λάγιος ἀπομα-
κρύνεται, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ πάρῃ
ὀριστικὰ μέτρα ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μέ-
ρα, κιόλας!

ΜΠΡΟΣΤΑ στὸν ὕφυ-
πουργὸ τῶν Σπὸρ στέκεται ὄρθιος
ὁ Γιαβὺρ. Πλαῖι του, καθιστὸς, ὁ
ψαρομάλλης Λάγιος.

‘Ο ὕφυπουργὸς ξεφυλλίζει τὸ ἐ-
πιτροπέζιο ἡμερολόγιο.

— Στις 22 Νοεμβρίου, λέει, ἡ
ὁμάδα μας θὰ ξεκινήσῃ ἀεροπορι-
κῶς γιὰ τὸ Λονδίνο. Στις 25 θὰ
γίνῃ τὸ παιχνίδι. ‘Ο μήνας ἔχει κι’
ἄλλας 18. Θαυμάσια! Τέσσερις ἡ-

μέρες πρὶν φύγῃ, ὁ Πούσκας ποτί-
ζεται μὲ ἄφθονη μπύρα, κάτω ἀπὸ
τὶς εὐλογίες σου, κύριε Γιαβὺρ!

‘Ο ψηλὸς ξανθὸς ἄντρας βγάζει
τὴν τσιγαροθήκη του.

— Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ καπνίσω
κύριε ὕφυπουργέ;

— Θὰ σὲ κλείσω μέσα, γιὰ πα-
ράβασιν καθήκοντος!, ὠρύεται ὁ κ.
ὕφυπουργός.

— Τὸ καθήκον μου δὲν μοῦ ἀ-
παγορεύει τὸ καπνισμα!, λέει ἁ-
θῶα ὁ Γιαβὺρ.

— Μὴν κάνῃς τὸν κουτὸ γιὰτὶ
θὰ σὲ βλάψῃ! Ἀπολογήσου ἀμέ-
σως! Ἐξήγησέ μου ποιά συμφέ-
ροντα σὲ ἀνάγκασαν, ἀντὶ νὰ τὸν
σώσης, νὰ προσπαθῇς νὰ τὸν κατα-
στρέψῃς! Ποιά εἶναι ἡ σπεῖρα μὲ
τὴν ὁποία ἤρθες σὲ ἐπταφῇ;

— ‘Ο Πούσκας, λέει ὁ Γιαβὺρ,
ὁ Πούσκας ὑπέστη δυὸ ἀπόπειρες
δολοφονίας μέσα σὲ διάστημα μῆ-
ας

ώρας!

— Καί ἐσύ, τὸν πότισες μὲ ἕνα βαρέλι μπύρα, γιὰ νὰ συνέλθῃ!, ἐπεμβαίνει μὲ πικρὸ χλευασμὸ ὁ Λάγιος.

Ὁ Γιαβὸρ κυττάζει γύρω του. Κι' ἐπειτα:

— Ἡ πόρτα εἶναι ἀνοικτή!, λέει. Νὰ τὴν κλείσω;

— Φοβάσαι μήπως διαρρέουσιν τὰ... μυστικά που θὰ μᾶς πῆς; τὸν χλευάζει καὶ πάλι ὁ ψαρομάλλης Λάγιος.

— Δὲν πρόκειται γι' αὐτό. Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι ἀπὸ μικρὸς φυλάγομαι ἀπὸ τὰ ρεύματα. Εἶμαι, ξέρετε, λεπτεπίλεπτος καὶ κρουλογῶ πολὺ εὐκόλα!

Ὁ ὕφυπουργὸς τὸν κυττάζει μὲ διαπεραστικὸ μάτι.

Εἶναι ἐξυπνος ἀνθρωπος καὶ μαντεύει πὼς «κάτι» κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ἐπιφανειακὸ χιούμορ του. Ἴσως κάτι σοβαρό.

— Κλείσε τὴν πόρτα, κύριε Γιαβὸρ!, τοῦ λέει ἡσυχά.

Ὅταν ἡ πόρτα ξανανοίγῃ, ὁ Λάγιος ἔχει συνοδέψει ὥς ἐκεῖ τὸν ψηλὸ. Τώρα δὲν τοῦ φέρεται χλευαστικά. Τοῦ λέει μόνο:

— Πάντα εἶχα ἐμπιστοσύνη στὶς ἱκανότητές σου, Γιαβὸρ! Ἀλλὰ, τώρα, πρόσεξε! Φαίνεται πὼς ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ μιὰν ἐπικίνδυνη σπείρα. Θὰ ἦταν τρομερὸ, ἂν ὁ Φέρεντς Πούσκας, ἀντὶ γιὰ τὸ Γουέλτλεϋ, βρεθῇ σὲ καμμιὰ κλινικὴ τῆς Βουδαπέστης ἢ —τὸ χειρότερο—στὸ... νεκροταφεῖο!

Ὁ Γιαβὸρ κουνάει τὸ ξανθὸ κεφάλι του καὶ φεύγει.

Ὁ Λάγιος ἐναγκαλιζέται κοντὰ στὸν ὕφυπουργό.

— Εἶναι εἰλικρινὴς ἡ ψεύτης; τὸν ρωτᾷ. Εἶναι προστάτης τοῦ Πούσκας ἢ πληρωμένος ἐχθρὸς;

Ὁ ὕφυπουργὸς ἑρπύζει τὰ φρύδια του συλλογισμένως.

— Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, λέει ἀργά, βάλε καὶ ἄλλους ἀνθρώπους νὰ παρακολουθοῦν τίς κινήσεις καὶ τὰ ἔργα τοῦ Γιαβὸρ. Ὡς τίς 22,

ἔχουμε μπροστὰ μας τέσσερις ἡμέρες πολὺ πονηρές. Καμμιὰ προφύλαξις δὲν εἶναι ἀχρηστὴ!

ΣΤΙΣ 19 Νοεμβρίου τὸ βράδυ, τὰ πάντα ἔγιναν τόσο ἀστραπιαία, ὥστε οἱ ἀνθρωποὶ ποῦ «παρακολουθοῦσαν τίς κινήσεις καὶ τὰ ἔργα» τοῦ Γιαβὸρ, δὲν πρόφτασαν νὰ ἐπέμβουν.

Τὰ γεγονότα ἐκτυλίχτηκαν, μὲ κάθε λεπτομέρεια, ὡς ἐξῆς:

Ὁ Φέρεντς Πούσκας, παρέα μὲ τὸν Γιαβὸρ, περνοῦσαν τὴ μεγάλη γέφυρα ποῦ περνάει ἐπάνω ἀπὸ τὸ Δούναβι καὶ σμίγει τὰ δυὸ κομμάτια τῆς Βουδαπέστης.—δηλαδή, τὴ Βούδα καὶ τὴν Πέστη.

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ Γιαβὸρ εἶχε τὸ στοιχείο τοῦ αἰφνιδιασμοῦ.

Ρίχνεται στὸν Πούσκας, ποῦ βαδίζει στὸ πλάι του ἀνύποπτος, καὶ τὸν σφυροκοπᾷ μὲ ἀτσάλινες γροθιὲς στὰ πιὸ ἐπίκαιρα σημεία. Ὁ μεγάλος ποδοσφαιριστὴς εἶναι σὰ νὰ δέχεται ἀλλεπάλληλα χτυπήματα σφυριοῦ, στὸ στήθος, τὴν καρωτίδα, στὸν κρόταφο καὶ στὴ μύτη! Εἶναι χτυπήματα ποῦ θὰ σκότωναν σίγουρα καὶ ταῦρο. Ὁ «καλὰ πάζων συνταγματάρχης» παραπατᾷ μὲ τὸ πρόσωπο βουτηγμένο στὸ αἷμα. Τρεκλίζει, γέρνει μπροστὰ, παραπατᾷ καὶ ὕστερα, σὰ νὰ μετάνοιωσε, πέφτει ἀνάσκελα. Καὶ μένει ἐρρὸς!

Ἀλλὰ ὁ Γιαβὸρ δὲν εἶναι μόνον ἄσος στὸ σφυροκόπημα. Ἄν ἀκολουθοῦσε στὴ ζωὴ του τὴν ἀθλητικὴ καριέρα, θὰ γινόταν σίγουρα ἕνας πρωταθλητὴς τῶν δρόμων ταχύτητος! Κανεὶς δὲν πρόλαβε, οὔτε καν νὰ σκεφθῇ τὴ σύλληψί του. Οὔτε καὶ οἱ ἀνθρωποὶ ποῦ «παρακολουθοῦσαν τίς κινήσεις καὶ τὰ ἔργα του!» Ἦταν βλέπετε, καὶ οἱ κινήσεις» του τόσο γρήγορες, ὥστε πρὶν συνέλθουν ἀπὸ τὴν καταπληξί τους, ὁ Γιαβὸρ εἶχε κάνει φτερά!

Τὸ μόνον ποῦ ἀπόμεινε ἦταν νὰ

βοηθήσουν τὸν χτυπημένο.
Ἔτρεξαν ἀπὸ κοντὰ καὶ πολλοὶ περαστικοί.

Τὸ θῦμα ἔμενε ἀκίνητο, βουτηγμένο στὸ αἷμα. Φαίνονταν νὰ μὴν ἔχη ἐπάνω του οὔτε ἴχνος ζωῆς.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Λάγιος τὸν ἀνασήκωσαν καὶ φώναξαν ἕνα ταξί. Τῇ στιγμῇ ποὺ τὸν «φόρτωναν» σὰν ἀψυχὸ δέμα, κάποιος ἀπὸ τοὺς περαστικούς φάνηκε νὰ τὸν ἀναγνωρί-
ζη.

— Ὁ Πούσκας!, ξεφώνισε ἐντρομός. Εἶναι ὁ Πούσκας!

Κάποιος ἄλλος πρόσεξε καλύτερα καὶ συμφώνησε.

— Ναί, εἶπε. Χωρὶς ἀμφιβολία εἶναι ὁ Πούσκας!

Στὸ μεταξύ τὸ αὐτοκίνητο, κορνάροντας ἀδιάκοπα γιὰ νὰ ἀνοί-
ξη δρόμο βρισκόταν κιάλας μακρὰ τρέχοντας ὁλοταχῶς πρὸς τὸ νοσοκομεῖο.

Οἱ διαβάτες ποὺ ἀπόμειναν ἦ-
ταν κατατρομαγμένοι καὶ σχολία-
ζαν τὸ τρομερὸ γεγονός. Στὸ με-
ταξύ μαζεύονταν κι' ἄλλοι... κι' ἄλλοι...

— Δολοφονικὴ ἐπίθεσις ἐναντί-
ον τοῦ Πούσκας!, ἔλεγαν ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν δῆ, τὸ σφυροκόπημα.

— Τὸν χτύπησαν πολὺ; ρωτοῦ-
σαν οἱ ἄλλοι.

— Ἔπεσε σὰ νὰ τὸν βάρεσε κατακέφελα κεραυνός!

— Ἐγὼ ἀμφιβάλλω, ἂν θὰ εἶναι ἀκόμα ζωντανός!

— Δηλαδὴ δὲν εἶ παίξι στὸ πειχνίδι τοῦ Λονδίνου;

Ὁ πιὸ ἀπαισιόδοξος κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Θὰ παίξι, μάλλον, τὸ πειχνί-
δι τῆς Ζωῆς καὶ Θανάτου!, εἶπε στεγνά.

ΕΝΑ ΤΕΤΟΙΟ τρομερὸ
γεγονός δὲν μένει ποτὲ μυστικό.
Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα ἡ πληροφο-
ρία κυκλοφόρησε σὲ ὅλη τὴ Βου-
δαπέστη. Ὑστερα ἀπὸ προσωπι-
κὴ παρέμβασι τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν

Σπόρ, οἱ ἐφημερίδες δὲν ἔγραψαν ἀπολυτὴ τίποτα. Ἀλλὰ—γι' αὐτὸ ἀκριδῶς!—τὸ μυστήριο ἔγινε πυνκνότερο: ὁ Φέρεντς Πούσκας ἦταν ζωντανός ἢ πέθανε; Κι' ἂν ἦταν ἀκόμα ζωντανός, βρισκόταν σὲ θέσι νὰ ἀγωνισθῇ στὸ στάδιο τοῦ Γου-
ἐμπλεῦ;

Διὸ - τρία φύλλα ξεφυλλίστη-
καν ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο.

Καὶ ἡ μεγάλη στιγμῇ, γιὰ τὸ οὐγγαρέζικο ποδόσφαιρο, ἔφτασε.

Ἡ Ἑθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα ἔφυγε γιὰ τὸ Λονδίνο.

Οἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Φέρεντς Πούσκας, ἀνά-
μεσα στὰ ἄλλα ὀνόματα τῶν με-
λῶν τῆς ἀποστολῆς. Καὶ τότε, ἀ-
κριδῶς, ἡ ἀγωνία κορυφώθηκε! Οἱ φίλαθλοι, ἡ Βουδαπέστη, ἡ Οὐγ-
γαρία ὁλόκληρη ἀναρωτιόταν: ἦ-
ταν σὲ θέσι νὰ παίξι ὁ «καλπᾶζων συνταγματάρχης» ἢ μήπως τὸν ἔ-
στειλαν στὸ Λονδίνο, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ μὲ τὴν παρουσία του στὰ ἀποδυτήρια, τὸ ἠθικὸ τῶν συμπαικτῶν του; Ἀλλὰ, καὶ ἂν ἀ-
κόμα κατέβαινε στὸ γήπεδο, θὰ μπορούσε νὰ ἀποδώσῃ τὸ γνωστὸ του παιχνίδι, θὰ μπορούσε νὰ ὀδη-
γήσῃ τὴν ὁμάδα του στὴ νίκη μὲ τὸ σύστημα τῆς «ἀέαναρς ἐφόδου», ὅ-
στερα ἀπὸ τὸ στραπατσάρισμα ποὺ εἶχε πάθει;

Ὅλα τοῦτα τὰ ἀγωνιώδη ἐρω-
τηματικά εἶχαν πάρει μιὰν ἑκτασι τόσο πλατειά, ὥστε ἔφτασαν σὰν ἡχὼ καὶ στὰ αὐτιά τῶν ξένων ἀν-
ταποκριτῶν ποὺ βρισκόταν στὴ Βουδαπέστη. Ἐνα σχετικὸ τηλε-
γράφημα ἔφτασε στὴν Ἀγγλικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμοσπονδία. Ἀπὸ ἐ-
κεῖ, ὅπως ἦταν φυσικό, τὸ «μυστι-
κὸ» διέρρευσε πρὸς τὰ ἔξω. Καὶ νὰ, γιατί, οἱ μυριάδες τῶν θεατῶν ποὺ καταπλημμυρίζουν σήμερα — 25 Νοεμβρίου 1953 — τὸ πελώριο στάδιο τοῦ Γουέμπλεϋ, στὸ Λονδί-
νο, ἀναρωτιοῦνται μὲ χτυποκάρδι καὶ ἀγωνία:

— Θὰ παίξι σήμερα ὁ «καλπᾶ-
ζων συνταγματάρχης»;

ΑΛΛΑ ΔΕΝ υπάρχει καιρός για ερωτηματικά.

Η «μεγάλη στιγμή» έχει φτάσει για όλους!

Ο Όλλανδος διαιτητής Χόρν μπαίνει μέσα στο γήπεδο.

Τα χειροκροτήματα και οι ζητωκραυγές που τον υποδέχονται είναι ζωηρά, αλλά αμέσως φτάνουν στο φόρτε τους και, στη συνέχεια, μεταπηδούν στη διαπασών, καθώς εξορμούν από τα αποδυτήρια είκοσιδύο liontάρια χωρισμένα σε δύο ομάδες: πρώτα οι Ούγγαροι. Και έπειτα οι Άγγλοι.

Το Γουέμπλεϊ κουνιέται ολόκληρο από τον πανζουρλισμό.

Και τα ερωτηματικά, ένα - ένα βρίσκουν απάντηση: ναι, ο Πούσκας θα παίξει, αφού βγήκε στο γήπεδο έπικεφαλής, αρχηγός, της ούγγαρικής ομάδας! Ναι, ο Πούσκας θα αποδώσει το υποδειγματικό παιχνίδι του, αφού, από τις πρώτες κιόλας δοκιμαστικές μπαλιές, δείχνει πώς βρίσκεται σε μία θαυμασία σωματική και ψυχική κατάσταση!

Όλα αυτά δεν κάνουν ιδιαίτερη εντύπωση στους Άγγλους θεατές.

Στο κάτω - κάτω, η φήμη που κυκλοφόρησε μπορεί να ήταν ψεύτικη!

Δεν συμβαίνει, όμως, το ίδιο και με τους Ούγγαρους φιλάθλους, που καρφωμένοι στα ραδιόφωνα τους παρακολουθούν τον συμπατριώτη τους σπήκερ στην αναμετάδοση του αγώνος από το στάδιο του Γουέμπλεϊ:

— Άγαπητοί ακροαταί, οι παίκτες και των δύο ομάδων βρίσκονται κιόλας στο γήπεδο και πραγματοποιούν τις πρώτες μπαλιές, για να ξεμουδιάσουν τα πόδια τους. Αυτή τη στιγμή ο «καλπάζων συνταγματάρχης» ξεκινά με τη μπάλλα από το ύψος της σέντρας... πραγματοποιεί μιάν εξωφρενική κούρσα... προχωρεί σαν σίφουνας με ένα υποδειγματικό κοντρόλ... φτάνει στο ύψος της μεγάλης πε-

ριοχής του Γκρόσιτς... πώ, πώ! Τόσους που εξαπολύει είναι τρομακτικό! Περνάει ξυστά άουτ! Ο Γκρόσιτς δεν κουνιέται! Γελάει και κάτι λέει στον Πούσκας... Σίγουρα θα του εξηγή ότι και μέσα αν πήγαινε ή μπάλλα, αυτός δεν θα έκανε την τρέλλα να την αποκρούση! Τού...χρειάζονται τα χέρια του, αγαπητοί μου ακροαταί, για τον μεγάλο αγώνα που αρχίζει σε λίγες στιγμές! Όλοι εμείς οι Ούγγαροι που έχουμε την τύχη να βρισκόμαστε σήμερα εδώ, είμαστε γεμάτοι ζεστασιά και αισιοδοξία! Και αυτό, γιατί ο Φέρεντς Πούσκας παρουσιάζει ένα διαβολέμενο κέφι!

Οι φιλάθλοι της Βουδαπέστης τα ακούνε όλα τούτα στο ραδιόφωνο.

Χαίρονται για την καλή κατάσταση του μεγάλου άσσου τους. Άλλα δεν μπορούν να καταλάβουν πώς συμβαίνει αυτό, ύστερα από τα τρομακτικά κτυπήματα, που δέχτηκε πριν λίγες ημέρες!

Όμως η στιγμή δεν είναι κατάλληλη για λύσι αινιγμάτων.

Ο σπήκερ με φωνή παλλόμενη από ένθουσιασμό, έχει αρχίσει κιόλας την περιγραφή του αγώνος. Άς μείνη, λοιπόν, για αργότερα ή λύσις του μυστηρίου που περιβάλλει τον Πούσκας.

— Οι δύο ομάδες έχουν ήδη παταχθή, αγαπητοί ακροαταί, μέσα στο καταπράσινο γήπεδο του Γουέμπλεϊ. Σας αναφέρω αμέσως τα ονόματα των ποδοσφαιριστών, που είναι έτοιμοι να ριχτούν στη μεγάλη μάχη. Έθνική ομάδα της Άγγλιας: Μέρικ—Ράμσεϋ, Τζόνσον, Έκερσλ—Ράιτ, Ντίκινσον—Τάιηλορ, Σίγουελ, Μάθιους, Μόρτενσεν, Ρόμπι. Έθνική ομάδα της Ούγγαρίας: Γκρόσιτς—Μπουντζάνσκυ, Λόραντ, Λάντος—Μπόζικ, Ζακάρι—Μπουρντάι II Κότσις, Χιντεγκούτι, Πούσκας, Τζίμπορ. Αυτή τη στιγμή ο διαιτητής σφυρίζει την έναρξη του αγώνος. Η μπάλλα δέ-

χεται τὸ πρῶτο λάκτισμα. Ἡ οὐγγαρέζικη ἐπιθετικὴ πεντάδα χυμᾶει ἀκράτητη πρὸς τὰ ἔμπροσ. Ἀγαπητοί μου ἀκροαταί, ἔχω τὴν ἐντύπωσι, πῶς δὲν βλέπω ποδοσφαιριστὰς, ἀλλὰ λύκους πεινασμένους γιὰ... γκόλ! Αὐτὴ τῇ στιγμῇ ὁ Πούσκας κλέβει ἔξυπνα τὴ μπάλλα ἀπ' τὸν Ντίκινσον καὶ καλπάζει ἀκράτητος πρὸς τὰ ἀντίθετα καρρῆ. Τὸ κοντρόλ του ἔχει μιὰν ἀπίστευτη σιγουριά. Ξεφεύγει ὠραιότατα ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον Ράιτ, πετάει τὴ μπάλλα στὸν Κόσις, παρακάμπει ἀστραπιαίᾳ τὸν Ράμσεϋ, ξαναδέχεται τὴ μπάλλα ἀπὸ τὸν συμπαίκτη του, ἀνοίγεται σὰν σίφουνας ἀριστερὰ παρασύροντας πρὸς τὰ ἐκεῖ τὸν Ἀγγλο σέντερ - μπᾶκ Τζόνσον καὶ σερβίρει μιὰ περίφημη μπαλλιά στὸν σέντερ φόρ μας Χιντεγκούτι, πὺ καθὼς μένει ἀφροῦρητος χυμᾶει μέσα στὴν ἀντίπαλη περιοχὴ! Ἡ στιγμή εἶναι κρίσιμη... ὁ Χιντεγκούτι δέχεται μὲ ἀκρίβεια τὴ μπάλλα... κάνει μιὰ γοργὴ ἐναλλαγὴ τῶν ποδῶν καὶ σου... Γκόοο! Ἀγαπητοί μου ἀκροαταί, βρισκόμαστε μόλις στὸ πρῶτο λεπτὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι 1—0 ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας, ὕστερα ἀπὸ τὸ σουτ τοῦ Χιντεγκούτι! Οἱ ἐξέδρες ἔχουν παγῶσει. Οἱ λίγοι Οὐγγαρέζοι φίλαθλοι πὺ βρίσκονται ἐδῶ παραληροῦν. Τὸ «σύστημα ἐφόδου» τοῦ Πούσκας διὰ αὐτοὺ καὶ συντρίβει τὸν μεγάλο ποδοσφαιρικό μας ἀντίπαλο!

Καρφωμένοι στὰ ραδιοφωνῶν τους οἱ Οὐγγαρέζοι παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνία τὴς ἐναλλαγῆς τῆς ποδοσφαιρικῆς τούτης τιτανομαχίας. Οἱ Ἀγγλοι, οἱ δάσκαλοι τῆς μπάλλας, παίζουν αὐτὴ τὴ στιγμή τὸ γόητρό τους κορῶνα - γράμματα. Εἶναι ψυχραίμοι ἄνθρωποι καὶ περίφημοι παίκτες. Φαίνεται πῶς ἡ βαρβάρικη ἐπιτυχία τοῦ ἀντιπάλου, στὸ πρῶτο κιόλας λεπτὸ τοῦ ἀγῶνος, δὲν τοὺς κλονίζει. Εἶναι, ἀπλῶς, μιὰ τρωτικὴ ἔνδει στὸ πείσμα τους. Ἀνασυντάσσονται καὶ ἀντεπιτίθενται. Ὁ ἐκφωνητὴς περι-

γράφει μὲ διαύγεια καὶ παρατηρητικότητα τὴς δραματικῆς φάσεως πὺ συγκροτοῦν τὴ μεγαλειώδη τούτη σύγκρουσι δύο τιτανῶν. Οἱ ἀκροαταί ζοῦν στιγμὲς ὑπέρτατης ἀγωνίας.

— Μπαίνουμε στὸ 14ο λεπτὸ τοῦ ἀγῶνος, ἀγαπητοί ἀκροαταί. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι 1—0 ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας. Τὸ παιχνίδι ἔχει κάπως ἰσορροπηση. Ἡ οὐγγαρέζικη ἐπιθεσις πιέζει ἀφάνταστα τοὺς Ἀγγλους, πὺ φαίνονται ὁμοί, τώρα πὺ σίγουροι καὶ ἀποτελεσματικοὶ στὴς ἐπεμβάσεις τους. Ὁ Γκρόσις πραγματοποιεῖ ὠραῖες ἀποκροσεις. Αὐτὴ τῇ στιγμῇ ὁ Ταίηλορ δέχεται μιὰ μακρυνὴ μπαλλιά ἀπὸ τὴν ἄμυνα τῆς ομάδος του καὶ φεύγει μὲ ταχύτητα ἔμπροσ. Ὁ Λάντος τρέχει νὰ τὸν ἀνακόψῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνος προλαβαίνει νὰ σερβίρῃ στὸν Σίγουελ. Αὐτὸς δὲν καθυστερεῖ καί... Ἀγαπητοί μου ἀκροαταί, θὰ ἀκούσατε ἀσφαλῶς στὸ μικρόφωνο τὴς ἰσχύος τῶν θεατῶν! Εἶναι γεγονός! Στὸ 15ο λεπτὸ τοῦ πρώτου ἡμιχρόνου ὁ Ἀγγλος Σίγουελ ἰσοφάρισε τὸν ἀγῶνα. Ἀγγλία — Οὐγγαρία 1—1. Οἱ παίκτες μας ξαναγυρίζουν στὴ σέντρα. Ὁ Πούσκας πλησιάζει τὸν Χιντεγκούτι. Ἀνταλλάζουν μερικές λέξεις. Ὁ ἀγὼν ξαναρχίζει...

Ἡ ἀγωνία τῶν ἀκροατῶν φτάνει τώρα, στὸ κατακόρυφο. Μετὰ τὴν ἐνθουσιώδη ἐναρξί, ἡ βαρβάρικη τούτη ἰσοφάρισι τοὺς τσακίζει λίγο τὰ νεῦρα. Ὡστόσο ὁ Οὐγγαρέζος ἐκφωνητὴς φαίνεται τώρα πὺ αἰσιόδοξος ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ.

— Αὐτὸ πὺ γίνεται μὲ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἀγῶνος δὲν περιγράφεται, ἀγαπητοί μου ἀκροαταί! Οἱ παίκτες μας ἀγωνίζονται τὸ γήπεδο σὰν λυσσασμένοι. Ἀπὸ τὴς ἀριστοτεχνικῆς τους ἐνέργειας, ἀπὸ τὸ πείσμα καὶ τὴν ἐπιμονὴν τους δέχονται πῶς δὲν ἔχουν διάθεσι νὰ ἀνεχθοῦν γιὰ πολὺ τὴν ἰσοπαλία. Οἱ μέσοι τῆς ομάδος μας μάχονται γενναῖα, κυριαρχοῦν στὸ κέντρο καὶ προωθοῦνται συνεχῶς. Ὁ Ζακάρι-

ας κρατάει γερά. 'Ο Μπόζικ θαυματουργεί. Αυτή τη στιγμή δίνει μια ωραία μπαλιά στον Πούσκας, ο οποίος κάνει χωρίς καθυστέρηση θαθεία μπαλιά προς τὸν Μπουντάι II. 'Ο Μπουντάι πραγματοποιεί εκπληκτικό μπάσιμο, πλασσάρει στὸν Κόκσις, αὐτὸς ἀνοίγει στὸν Τζίμπορ καὶ αὐτὸς μεταβιβάζει στὸν Πούσκας, πού στρώνει ἀστραπιαία τὴ μπαλάκι στὸν Χιντεγκούτι. Εἶναι ἕνα ταχύτατος συνδυασμός πού καλύπτει ὅλο τὸν χώρο τοῦ γηπέδου καὶ φέρει τὴ σφραγίδα τῆς τελειότητος. 'Ο Χιντεγκούτι τριπλάρει τὸν Τζόνσον καί...

'Ο ἐκφωνητὴς ἔχει βραχνιάσει γιὰ τὰ καλά.

Σταματάει, μιὰ στιγμή ἐνῶ οἱ καρδιές χιλιάδων ἀκροατῶν σφίγγονται ἀπὸ ἀσυγκράτητη ἀγωνία.

Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ σπῆκερ ξανακούγεται βραχνή, ἀλλὰ καταχαρούμενη:

— 'Αγαπητοὶ ἀκροαταί, βρισκόμαστε στὸ 19' λεπτό τοῦ ἀγῶνος καὶ ὁ Χιντεγκούτι, τέσσερα λεπτά μετὰ τὴν ἰσοφῆρι τῶν 'Αγγλῶν, μετέτρεψε τὸ σκόρ σὲ 2—1 ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας. Τὰ γεγονότα ἐκτυλίχθηκαν ὅπως ἀκριβῶς τὰ εἶχα προβλέψει. Οἱ παίκτες μας δὲν ἀνέχτηκαν τὴν ἰσοπαλία, παρὰ μόνον γιὰ τέσσερα λεπτά τῆς ὥρας! 'Αλλά... σταθῆτε! Σταθῆτε, ἀγαπητοί μου ἀκροαταί! Μὲ τὴν ἐπαναλήψι τοῦ ἀγῶνος ἡ 'Εθνικὴ μας ξαναρχίζει τὴν ἐντονη ἐπίθεσι. Οἱ Οὐγγαρέζοι πού βρισκόμαστε ἐδῶ νοιώθουμε πατριωτικὴν ὑπερηφάνεια. Αὐτὸ πού βλέπουμε, δὲν εἶναι ὁμάδα. Εἶναι μιὰ σωστὴ τ α ξ ι α ρ χ ι α ἐ φ ὅ δ ο υ! 'Ο Μπόζικ εἶναι καὶ πάλι στὸ προσκήνιο. 'Εξουδετερώνει θαυμάσια ἕνα συνδυασμὸ μετὰξὺ Μάθιους καὶ Μόρτενσεν, τοὺς κλέβει τὴ μπαλάκι καὶ τὴν προωθεῖ στὸν Πούσκας. Αὐτὸς ἐξορμᾷ. 'Εχει τὸ κεφάλι κάτω καὶ καλπάζει. Οἱ ἄλλοι παίκτες τῆς ἐπιθέσεως παίρνουν θέσι

γιὰ νὰ δεχτοῦν τὴ μπαλιά του.

Οἱ 'Αγγλοὶ τοὺς κλείνουν, ἐφαρμόζοντας τὸ στενὸ μαρκάρισμα. 'Ο Πούσκας τὸ ἀντιλαμβάνεται, προσποιεῖται ὅτι θὰ πασάρη, ἀλλὰ ξαφνικὰ, χυμᾷ μπροστὰ, βρῖσκει ἀνοιχτὸ δρόμο, μπαίνει στὴ μεγάλη περιοχὴ καὶ ἐξαπολύει ἕνα σούτ τρομαχτικὸ σὲ τέχνη καὶ δύναμι! Φίλοι ἀκροαταί βλέπω τὰ ἐγγλέζικα δίχτυα νὰ σπαρασσῶν γιὰ τρίτη φορὰ! Βρισκόμαστε στὸ 24' λεπτό καὶ ὁ Πούσκας μεταβάλλει τὸ σκόρ σὲ 3—1 ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας!

'Η Βουδαπέστη, χιλιάδες χιλιάδες μετρα μακριὰ ἀπ' τὸν τόπο πού γίγνεται ὁ ἀγὼν τοῦ αἰῶνος, γεμίζει χειροκροτήματα. 'Οσοὶ ἀκούνε τὴν ἀναμετάδοσι, δὲν κρατιοῦνται καὶ ζητωκραυγάζουν!

'Αλλὰ ὁ ἐκφωνητὴς, συνεπαρμένος ἀπὸ τὸ θέαμα πού ἀντικρύζει ἐξακολουθεῖ τὴν ἐνθουσιώδη περιγραφή του.

— 'Η ταξιαρχία ἐφόδου, φίλοι ἀκροαταί, συνεχίζει τὴν ἐπίθεσιν τῆς σὲ ἀλλεπάλληλα κύματα. χωρὶς τέλος. Οἱ 'Αγγλοὶ ἀντίπαλοί μας ἀρχίζουν νὰ τὰ χάνουν. Τρομακτικὴ σιγὴ ἀπλώνεται στὶς ἐξέδρες. Νομίζει κανεὶς πὼς ὅλες αὐτὲς οἱ χιλιάδες τῶν φιλάθλων εἶναι ἄνθρωποι χωρὶς φωνή, χωρὶς κἄν ἀναπνοή! 'Οἱ οἱ ἔχουν αἰφνιδιάσῃ! 'Ο θρίαμβος τῆς ὁμάδος μας ἀρχίζει νὰ διαγράφεται καθαρά. 'Ο Μπόζικ εἶναι γίγας. Τούτῃ τῇ στιγμή διαλύει καὶ πάλι τὴν ἐπιθετικὴ πεντάδα τῶν 'Αγγλῶν! 'Αλλά, νὰ ὁ Κότσις! Μ' ἕνα ὠραῖο ἄλμα κλέβει τὴν κεφαλιά ἀπὸ τὸν Ντίκινσον καὶ τροφοδοτεῖ τὸν Χιντεγκούτι. 'Η μπαλάκι περνάει ἀστραπιαία στὸν Τζίμπορ. 'Ο Ράμσεϋ τὸν μαρκάει προσωρινὰ μ' ἐπιτυχία. 'Επεμβαίνει, ὅμως, ὁ Πούσκας, ἀρπάζει τὴ μπαλάκι μαλακὰ μὲ τὸ ἀριστερό, τὴ ρίχνει στὸ δεξιό κι' ἐξαπολύει τὸν κεραυνό! 'Αγαπητοί μου ἀκροαταί σπανίως βλέπουν τὰ γήπεδα τό-

σο άριστοτεχνικά σουτ. Βρισκόμαστε στο 29' λεπτό του αγώνος και τὸ σκόρ γίνεται, ἀπὸ τὸν Πούσκας, 4—1 ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας!

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ξεκίε κίόλας ἀρχίσει στὴ Βουδαπέστη.

Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ραδιόφωνα, ἔχουν στηθὴ μεγάφωνα πού μεταδίδουν τὶς διακυμάνσεις τοῦ σκόρ. Ἐκατοντάδες Οὐγγαρέζων ἔχουν συγκεντρωθῇ κάτω ἀπὸ κάθε μεγάφωνο καὶ περιμένουν μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια, ν' ἀκουστῇ ἡ καινούργια ἀναγγελία. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν περιμένουν καὶ πολὺ. Τὰ γκόλ πού «δῆξαν» στὸ «μάτς τοῦ αἰώνος» εἶναι τόσα πολλά, ὥστε οἱ μεταβολές τοῦ σκόρ ἔρχονται ἀλλεπάλληλες.

— Προσοχή!, ἀκούγεται ἡ φωνὴ ἀπὸ τὸ μεγάφωνο. Στὸ 38' λεπτό τοῦ πρώτου ἡμιχρόνου, ὁ Ἄγγλος μέσα ἀριστερά Μόρτενσεν ἐπιτυγχάνει τὸ δεύτερο γκόλ τῆς ομάδος του. Τὸ σκόρ εἶναι 4—2 ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας.

Καὶ μ' αὐτὸ τὸ σκόρ κλείνει τὸ πρῶτο ἡμίχρονο.

Ὁ κόσμος ξεκολλάει γιὰ λίγο ἀπ' τὰ ραδιόφωνα καὶ τὰ μεγάφωνα, κάνει βόλτες νὰ ξεμουδιάσῃ καὶ σχολιάζῃ τὰ ὅσα ἄκουσε. Ἀπὸ τὴν περιγραφὴ τοῦ μάτς φαίνεται πὼς ἡ οὐγγαρέζικη ομάδα ἦταν, στὸ σύνολο τῆς ἀσύλληπτης. Φαίνεται, ἄκουα, καθαρά πὼς ὁ Πούσκας καὶ ὁ Μπόζικ εἶναι οἱ «μορφές» τοῦ αγώνος!

Κι' ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴ στιγμή, ἐκτρέχεται στὸ μυαλό τῶν φιλάθλων τὸ σκοτεινὸ «μυστήριον Πούσκας». Ταῦρος ἦταν καὶ πειραχτὴ κε ἀπὸ τὰ χτυπήματα πού δέχτηκε; Μήπως πάλι ἦταν ὑπερβολικά ὅσα εἰπώθηκαν γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα; Καὶ ὅμως ὑπάρχον ἀξιόπιστοι αὐτόπτες μάρτυρες, πού τὸν εἶδαν δορυγημένον στὸ αἷμα!

Ἀλλὰ ἡ διακοπὴ, ἀνάμεσα στὰ δυὸ ἡμίχρονα, δὲν εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ λυθοῦν αἰνίγματα καὶ νὰ διελευκανθοῦν μυστήρια!

Οἱ παίκτες ἐναυπαίνουν καὶ πάλι στὸ χορό.

Τὸ δεύτερο ἡμίχρονο τοῦ μεγάλου αγώνος ἀρχίζει.

Τὰ μεγάφωνα μπαίνουν καὶ πάλι σ' ἐνέργεια, γιὰ ν' ἀναγγέλλουν τὶς μεταβολές τοῦ σκόρ.

— Προσοχή! Στὸ 7' λεπτό τοῦ δευτέρου ἡμιχρόνου, ὁ δεξιὸς μέσος τῆς Οὐγγαρίας Μπόζικ, μετέβαλε τὸ σκόρ σὲ 5—2, ὑπὲρ τῆς ομάδος μας!

Καὶ οἱ ἀναγγελίες συνεχίζονται στὸν ἴδιο ρυθμό.

Ὁ Χιντεγκούτι κάνει τὸ σκόρ 6—2, ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας καί, λίγα λεπτά πρὶν λήξῃ ὁ αγώνας ὁ διαιτητὴς Χόν παραχωρεῖ πέναλτυ εἰς βάρος τῶν Οὐγγρων. Τὸ ἐκτελεῖ ὁ δεξιὸς μπακ τῶν Ἀγγλων Ράμσεϋ καὶ τὸ σκόρ παίρνει τὴν τελικὴ του μορφή, πού εἶναι ἕνας σωστός θρίαμβος, γιὰ τὸ Οὐγγαρέζικο ποδόσφαιρο: νίκη μὲ 6—3!

Ο κ. ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ τῶν Σπόρ ἔχει σοδαροῦς λόγους νὰ εἶναι κατευχαιστημένος. Οἱ προβλέψεις του δικαιώθηκαν πέρα ὡς πέρα.

Διέσωσε τὸ ποδοσφαιρικὸ γόητρο τῆς χώρας του, μὲ τὸ ν' ἀρνηθῇ νὰ στείλῃ παίκτες στὴ Μικτὴ Εὐρώπης. Καὶ μὲ τὸ παίχνιδι τοῦ Γουέμπλεϋ ἀπέδειξε πὼς τὸ Οὐγγαρέζικο ποδόσφαιρο, βρῖσκεται στὴν κορυφὴ τῆς ποδοσφαιρικής πυραμίδος, ὅλου τοῦ κόσμου!

Ὅλ' αὐτὰ τοῦ δίνουν τὸ δικαίωμα νὰ καπνίσῃ ἕνα πούρο.

— Μπαράβο, Πούσκας!, ψιθυρίζει καὶ τὸ ἀνέβει...

Τραβῆζει πέντ' ἕξ ρουφηξιὲς καὶ τινάζει σύννεφα καπνοῦ, σὰν ἀτμομηχανὴ πού ἀνεβάνει ἀνήφορο. Μετὰ, θυμάται καὶ τὸν ἐπισκέπτη

που βρίσκεται στο γραφείο του. Γυρίζει και του λέει:

— Μπράβο και σέ σένα! Μπράβο σου, Γιαβόρ!

— Μπορώ να καπνίσω; ρωτάει ο ψηλός.

— Βεβαίως! Πάρε ένα πούρο! Είναι σπουδαίο!

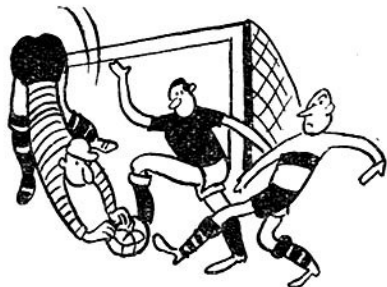
— Δεν θέλω να κακοσυνηθίσω, κύριε ύπουργέ! Προτιμώ το τσιγάρο μου.

— Τέλος πάντων! Κάπνισε πούρο, τσιγάρο, τσιμπούκι, ταμπάκο, ό,τι σου γουστάρει, αλλά... δός μου έξηγήσεις! Τί ήταν αυτό το μυστήριο Πούσκας;

— Ο ψηλός ανάβει τσιγάρο κι' άρχίζει να έξηγή:

Δυό έπεισόδια, — το ένα με την ηλεκτρισμένη σφαίρα στο γήπεδο και το άλλο με το αυτοκίνητο στο δρόμο, τον έπεισαν πώς ή ζωή του Πούσκας δρiscόταν σε κίνδυνο. Κάποιοι, που έπαιζαν περιουσίες δλοκλήρες σε στοιχήματα, είχαν σκοπό να τον δγόλουν από τη μέση, πριν πάη στο Λονδίνο. Αυτό τον έπεισε πώς έπρεπε να πάρη μέτρα προστασίας της ζωής του «καλπάζοντας συνταγματάρχου». Το δράδυ της ημέρας που έγιναν οι δυό άποπειρες ξαφνιάστηκε βλέποντας να μπεκροπίνη με μιά ξανθεία. Έπειτα τό σκέφτηκε το πράγμα πιο ψύχραιμα: μήπως ο λεγόμενος δεν ήταν ο Πούσκας, αλλά κάποιος... σωσίας του; (*) Το πράγμα μπορούσε να εξακριβωθή εύκολα. Ε-

(*) Σ.Σ. Ο σωσίας αυτός υπήρχε πράγματι. Σκοτώθηκε άργότερα, στα γνωστά γεγονότα της Ούγγαρίας, και έδωσε άφορμή σε μιά καινούργια παρανόηση: όταν τον είδαν νεκρό, νόμισαν όλοι πώς σκοτώθηκε ο Πούσκας. Το γεγονός τηλεγραφήθηκε παντού. Οι έφημερίδες όλου του κόσμου—και οι έλληνικές—άνέγραφαν ως γνωστόν το θάνατο του διασημού ποδοσφαιριστή. Πράγμα, που άργότερα απέδειχθη ψέμα.

νο τηλεφώνημα στο σπίτι του διάσημου άσσου, απέδειξε πώς ο Πούσκας έδιάβαζε εκείνη την ώρα την έφημερίδα του!

Τότε το μυαλό του Γιαβόρ πήρε μερικές γρήγορες στροφές: αύτός ο σωσίας, μπορούσε να του χρησιμέψη, για την προστασία της ζωής του Πούσκας. Και δεν έναςσε καιρό. Τον πλησίασε, του δήλωσε την ταυτότητά του, έπιασε μαζί του φίλια και του ύποσχέθηκε και μίαν άμοιβή. Έκείνος βρέθηκε σύμφωνος σε όλα. Τότε ο Γιαβόρ του έξηγησε το σχέδιό του. Θα σκηνοθετούσαν τη φανταστική εκείνη επίθεση που έγινε πάνω στη γέφυρα του Δούβιαβι. Και θ' άφηναν να γίνη γνωστό, πώς ο Πούσκας άσχημα χτυπημένος, βρίσκεται στο νοσοκομείο! Έτσι δυοι είχαν συμφέρον να τον «δγόλουν άπ' τη μέση», θάβρισκταν τη δουλειά έτοιμη. Και βιά έπαυαν να του στήνουν θανάσιμες παγίδες!

— Το κόλπο ήταν άπλό!, έιπε συμπερασματικά ο ψηλός Γιαβόρ. Άλλά τα άπλά πράγματα έχουν πάντα τον σπόρο της μεγαλοφυΐας!

Σώπασαν κι' οι δυό. Καθένας στο ρόλο του τά είχε καταφέρει καλά. Κι' ο Πούσκας στο Γουέμπλεϋ, άκόμη καλύτερα!

ΜΠΑΚ

Ο ΛΙΝΟΞΥΛΑΚΗΣ

μᾶς έμπιστεύεται τὰ μυστικά του

ΣΤΗΝ ΟΔΟ Σατωδριάνδου 4, δίπλα από τὸ κατάστημα «Μινιόν», κάθε βράδυ σχεδόν, καί ιδιαίτερα τὴν Παρασκευή καί τὸ Σάββατο, βλέπει κανείς ἕνα πλήθος κόσμου νὰ συρματίζεται στὸ δάθος τῆς στοᾶς. Μία ἀφίσσα στὴν εἴσοδό της σὲ πληροφορεῖ πὼς ἐκεῖ μέσα ὑπάρχει ἕνα πρακτορεῖο PRO-ΠΟ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη, ὅμως, νὰ ρετσήσῃ σὲ ποῖον ἀνήκει τὸ πρακτορεῖο. «Ε... αὐτὸ πιά, εἶναι κοινὸ μυστικό! Τὸ ξέρουν καί οἱ γάτες ποὺ λένε! Ἀνέκει στὸν ἄσσο τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου, τὸν Κώστα Λινοξυλάκη!

Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ καταφέρει νὰ ξεμοναχιάσῃ τὸν Κώστα γιὰ νὰ πῆς διὰ κοῦβέντες μαζί του. Μπορεῖ νὰ εἶναι καταδεκτικὸς καί εὐγενής, μὰ ὁ ἕνας τὸν φωνάζει ἀπὸ δῶ, ὁ ἄλλος ἀπὸ κεί, τρίτος σκύβει στὸ αὐτὶ τοῦ κᾶτι νὰ τοῦ πῇ, ἕνας τέτατος τοῦ κάνει νύσημα ἀπὸ τὴν πόρτα πὼς θέλει νὰ τοῦ μιλήσῃ, ἕνας πέμπτος τὸν κυττάζει μὲ καμάρι, τέλος πάντων, ὅλοι ὅσοι μπαίνουν στὸ πρακτορεῖο του, φανατικοὶ θαυμαστές του, τὸν ἀπασχολοῦν ποῖος λίγο, ποῖος πολὺ.

Γιὰ νὰ τὸν βοᾶ κᾶπως μονάχο, πηγαίνω πολὺ νωρίς. Μία καί πάλι ὁ Κώστας ἔχει τὶς σκοτούρες του, μὲ μία φωτεινὴ ἐπιγραφή ποὺ θέλει νὰ δάλλῃ γιὰ τὴ διαφήμισι τοῦ πρακτορείου του. Ἀναγκάζομαι νὰ κάνω λίγη ὑπομονή καί νὰ περιμένω. Ἐνα θαυμάσιο μπουκέτο λουλούδια πάνω σ' ἕνα κομψὸ τραπέζι, μὲ κρατρεῖ συν-

τροφιά. Στὸ μεταξύ ρίχνω μιὰ ματιὰ στὶς εἰκόνες ποὺ στολίζουν τοὺς τοίχους. Εἰκόνες ἀπὸ μιὰ θοισαμβευτικὴ ποδοσφαιρικὴ καριέρα ποὺ θὰ τὴ ζήλευε ὁ καθένας. Ἐδῶ ὁ Κώστας κρατρεῖ ἕνα κύπελλο στὴν ἀγκαλιά του, ἐκεῖ δρῖσκειτὶ ἀνόμεσα στοὺς συμπαίκτες του τοῦ Παναθηναϊκοῦ, πρὸ πέρα τὸν βλέπει κανεὶς κάτω ἀπὸ τὰ νκολπόστ, μὲ ἕνα ἀνάποδο καί βεσματικό ψαλίδι νὰ διώχνῃ τὴ μπάλλα καί νὰ ἀποσοβῇ τὸν κίνδυνο τὴν τελευταία στιγμή. Ἡ σκηνὴ αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὸ ὀλησμόνιτο μύθε τῆς Ἑθνικῆς μας μὲ τὴν Ἰσπανικὴ, ὅπου τὴν κατατρόπώσαμε μὲ 2—0.

Δὲν προλαβαίνω νὰ καμαρώσω σ' ὅλες τὶς εἰκόνες τὸν γίγαντα τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου γιὰτὶ, τὸν βλέπω τώρα, μὲ σόρκα καί ὀστά νὰ κᾶθεται δίπλα μου.

— Εἶμαι στὴ διάθεσί σας!

Λεβέντης πραγματικὸς ὁ Κώστας, κεραδίζει ὁμέσως τὴ συμπαθειά σου μὲ τὸ ἀνταχτὸ του γεμῆλο καί τοὺς εὐγενικοὺς καί ἀπλοὺς τρόπους του. Ἀφροῦ γίνονται οἱ ἀπαραίτητες συστάσεις, σὰν εἶδος προλόγου τῆς συνεντεύξεως, τὸν ρωτῶ πότε γεννήθηκε καί ἀπὸ πότε παίξει μπάλλα.

— Γεννήθηκα τὸ 1933 στὴν Ἀθήνα. Τὸ 1946 ἄρχισα νὰ παίξω μπάλλα στὴν ποῶτη μου δυάδα, τὸν Ἀστέρα. Ἀπὸ τὸ 1951 ὡς σήμερα, παίξω στὸν Παναθηναϊκό.

— Ἀς ποῦμε ὅτι Παναθηναϊκὸς δὲν ὑπάρχει, Κώστα, σὲ ποιὰ

άλλη ομάδα θα ήθελες να παίζεις;

— Στην 'Ελλάδα μόνον στον Παναθηναϊκό. "Αν όμως δεν παίζω στο αγαπημένο μου τριφύλλι, τότε θέθελα να παίξω σε μία ευρωπαϊκή ομάδα, ως ήταν όποιαδήποτε.

— Ποιους παίκτες θαυμάζεις, εκτός βέβαια, από τους παίκτες του Παναθηναϊκού; Ποιους δηλαδή νομίζεις ως καλύτερους σήμερα στην 'Ελλάδα;

— Χωρίς διαταγμό το Νεστορίδη, που είναι παίκτης ευρωπαϊκής κλάσεως, το Μπέμπε και τον Ύφανη. Αυτοί οι τρεις είναι οι πιο καλοί κατά τη γνώμη μου.

— Ο Λινοξυλάκης είναι ένας πεπειραμένος παίκτης έχει λαμπρή ιστορία χαράζει σ' όλα τα μεγάλα 'Ελληνικά γήπεδα και στα περισσότερα του εξωτερικού και αναμφισβήτητα ξέρεi πολλά μυστικά του ποδοσφαίρου και... καθ' ένος που έχει σχέσι μ' αυτό. Τόν ρωτώ, λοιπόν, σάν πιό αρμόδιο, να μου πη τι γνώμη έχει για την ταλάνισή του 'Ελληνική διαίτησις. 'Απ' όλους τους παράγοντας σχεδόν του ποδοσφαίρου μας ακούω συχνά κάθε είδους παρόπουα έναντιόν της.

— Ο Κώστας στην ερώτησι αυτή είναι κατηγορηματικός:

— Σε τίποτα δεν υστερούν οι "Ελληνες διαίτηται από τους ξένους συναδέλφους των.

Και προσθέτει:

— 'Αλλά...

— Τι σημαίνει αυτό το αλλά;

— Πάρα πολλά. Καλύτερα όμως να μην τ' αναφέρουμε...

Κατά τη δική μου γνώμη το «όλλα» του Λινοξυλάκη, έχει αυτή την έννοια: «'Αλλά για τα παρτοούγουδα που γίνονται στα γήπεδα εξ αιτίας της διαίτησις, άλλοι είναι υπεύθυνοι...».

— Ο Κώστας Λινοξυλάκης έχει δώσει πάρα πολλά για τον Παναθηναϊκό. Είναι ο καλύτερος παί-

κτης του, μπορούμε να πούμε πως αποτελεί το θεμέλιο πάνω στο οποίο στηρίζεται ή ομάδα του. Τόν τελευταίο καιρό είναι γνωστό πως ο Παναθηναϊκός «δεν πηγαίνει καλά». Έχασε τὸ πρωτάθλημα αλλά και τὸ Κύπελλο και οί διαρκείς ήττες του πίκραναν τις χιλιάδες τὼν οπαδῶν του. Ὑπάρχει μιὰ ρίζα κακοῦ στὸν ἱστορικό αὐτό σύλλογο, μιὰ κακοδαιμονία πού ἀντὶ νὰ φεύγῃ μὲ τὸν καιρό, ὅσο πᾶει καὶ ριζώνει καὶ ἀπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ, ὅ,τι ὠραίο καὶ θευμαστό εἶχε δημιουργηθῇ ὡς τώρα. Ρωτῶ, λοιπὸν τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 παίκτη τοῦ Παναθηναϊκοῦ νὰ μοῦ πῇ ποῖος εἶναι ὁ φταίχτης τοῦ κατ' ἄφορου πού ἔχει πάρει ἡ ομάδα του.

— Ὁ μοναδικὸς φταίχτης, μοῦ ἀπαντᾷ, εἶναι ἡ διχόνοια πού ἔχει ξεσπάσει ἀνάμεσα στοὺς παίκτες. Δὲν ὑπάρχει σύμφωνα καὶ κατανόησι μεταξὺ μας, δὲν ὑπάρχει ἀγάπη. Σὰς παρακαλῶ ὅμως, μὴ μὲ ρωτᾷτε τὸ γιατί καὶ τὸ πῶς. Εἶναι καλύτερα νὰ μείνουν σὺτὰ μεταξύ μας...

Σέβομαι τὴν παράκλησί του καὶ συνεχίζω, ἀφήνοντας τό... πικρὸ αὐτὸ θέμα κατὰ μέρος.

— Πότε μιὰ ομάδα ἔχει περισσότερες πιθανότητες ἐπιτυχίας, ὅταν βασίζεται στὴν ἀμυνα ἢ στὴν ἐπίθεσι;

— Οὔτε στὴ μιὰ, οὔτε στὴν ἄλλη. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μιὰ ἱσορροπία δυνάμεως καὶ στὴν ἀμυνα καὶ στὴν ἐπίθεσι. Τὶ νὰ κάνῃ μιὰ συμπαγὴς ἀμυνα, ὅταν ἡ ἐπίθεσι τὰ θαλασσώνει, καὶ τὶ νὰ κάνῃ μιὰ ἐπίθεσις, ὅσο καλὴ κι' ἂν εἶναι, ὅταν εἶναι ἀναγκασμένη νὰ ἔχῃ περισσότερο στορσμένη πρὸς τὰ πίσω τὴν προσοχή της γιὰ νὰ καλύπτῃ τὰ κενὰ τῆς ἀμύνης; Ἴσορροπία, λοιπὸν δυνάμει. Ἐκεῖνο πάντως πού κατὰ τὴ γνώμη μου ἀποτελεῖ τὴ σπονδυλικὴ στήλη μιᾶς ὁμάδος εἶναι τὸ τετράγωνο τῶν χάφ καὶ τῶν γτε-

μί. "Όταν αυτό το τετράγωνο κινείται καλά, κυριαρχεί στο κέντρο και συνδέει αποτελεσματικά άμυνα και επίθεση, τότε η επιτυχία είναι εξησφαλισμένη!

— Τι γνώμη έχεις για τον έσμο της Έθνικής κατηγορίας;

— Έχω τη γνώμη πως ό θεσμός της Έθνικής κατηγορίας θα προωθήσει το ποδόσφαιρό μας σε ανώτερα επίπεδα και θα γίνη εφάμιλλο του ευρωπαϊκού.

— Και τώρα, ως φύγουμε λιγάκι από το ποδόσφαιρο. Πές μου, πώς περνάς τις ελεύθερες ώρες σου;

— Οί ώρες του άπογεύματός μου κατανέμονται στην άνάπαυση στην προπόνησι, στo πρακτορείο μου και τότε - τότε σε κανένα σινεμά ή θέατρο.

— Σου άρέσει το θέατρο;

— Ναι, ιδιαίτερα το μουσικό.

— Οί ήθοποιοί που προτιμάς;

— Άπό το σοβαρό τόν Χέρν, Λαμπέτη και Βουγιουκλάκη. Άπό το μουσικό τόν Χατζηχρήστο, Αύλωνίτη, Σταυρίδη. Και άπό τις τραγουδίστριες τήν έξοχη Λάουρα.

Το πρακτορείο έχει γεμίσει κόσμο. Δέν θέλω νά άπασχολήσω άλλο τόν συνομιλητή μου και δίνω τέλος στη συζήτησι.

Δέν προλαβαίνω καλά - καλά νά τόν εύχαριστήσω, όταν τόν βλέπω και χάνεται άπό μπρός μου. Τόν έχουν περικυκλώσει οί θαυμαστές του, μερικοί άπό τούς χιλιάδες τών θαυμαστών του που τόν άγαπούν και τόν θαυμάζουν, που τόν χειροκροτούν και τόν άποθεώνουν στá γήπεδα, όταν, τείχος άπροσπέλαστο ό σέντερ μπάκ του Παναθηναϊκού και της Έθνικής μας, άποκρούει τις επίθεσεις τών αντίπαλών του.

Καθώς άπομακρύνομαι σκέφτομαι πώς ό Λινοξυλάκης που βρίσκεται τώρα στo Ζενιθ της δόξας του, θα μείνη στην ιστορία του ποδοσφαίρου σαν ό ύπ' άρ. 1 σέν-

Στη Σουηδία έθαυματούργησε κι' έγινε θρύλος το όνομά του. Στη Βραζιλία τόν λατρεύουν σαν θεό τους. Είναι ό θρυλικός ποδοσφαιριστής:

ΓΚΑΡΙΝΧΑ

Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ

Στο έρχόμενο τεύχος θα τόν θαυμάσετε και σεις, διαβάζοντας μιá καταπληκτική περιπέτειά του που θα σας καταπλήξη, θα σας συναρπάσει και θα σας ένθουσιάσει.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ

τερ μπάκ τών Έλληνικών γηπέδων, και τόνόμά του θα γίνη θρύλος, συντροφιά με λίγα όνόματα παικτών που έδωσαν όλη τους τήν ψυχή στo ποδόσφαιρο.

Π. ΣΤΡΑΤΙΚΗΣ

ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Άγαπητοί μου ακροαταί. Σήμερα σάς μιλάω από, την Ιταλία. Βρίσκομαι αυτή την στιγμή μέσα στο στάδιο «Περικολοζαμέντε» έτοιμος να σάς μεταδώσω λεπτό προς λεπτό, δράμι προς δράμι και ρούπι προς ρούπι τον τιτάνιο ποδοσφαιρικό αγώνα που θα διεξαχθή μεταξύ των ομάδων «Μακαρόνι νούμερο 1» και «Σπαγγέτι νούμερο 2». Ο αγώνας αυτός που είναι για το πρωτάθλημα Τουρκίας προσκαλεί τεράστιο ενδιαφέρον και πάνω από 90.000 θέσεις του γηπέδου είναι άδειανές. Ή μεγάλη άποχή θεατών οφείλεται, όπως με πληροφορούν αυτή την στιγμή από το γηπεδο Καραϊσκάκη Νεαπόλεως, στο γεγονός ότι την ίδια ώρα στο Λονδίνο διεξάζεται ένας αγώνας μακρονοφαγίας και όλοι οι Ιταλοί έχουν συγκεντρωθή στην αγγλική πρωτεύουσα.

Πάντως το παιγνίδι έχει άρchiσει, δεν χάσατε όμως πολύ αγαπητοί μου ακροαταί. Μόνο 70 λεπτά παίζουν και το αποτέλεσμα είναι σκόραλο 5—2 υπέρ της «Μακαρόνι».

Πριν προχωρήσω στις λεπτομέρειες του αγώνος τον οποίο θα παρακολουθήσει και ο πρόεδρος της Δημοκρατίας... αύριο στις έφημερίδες, σάς μεταδίδω τις συνθέσεις. Η «Μακαρόνι» χρησιμοποιεί μια σύνθεσι του Μάνου Χατζηδάκη με τίτλο «πώς τον λέν τον παραπόταμο» και τους παίκτες Τζοβάνι, Στραβοκάνι, Λεκάινι, Κοπάνι, Ροκάνι, Πασκουάλε, Τάλε, Κουάλε, Καλλιόρι, Κριάρι και Άμεντάο Νατσάρι, που βαρέθηκε να νομίξη πως είναι ήθοποιός και κάνει τώρα τον ποδοσφαιριστή.

Η «Σπαγγέτι» χρησιμοποιεί την ίδια σύνθεσι με την οποία εθριάμβευσε προχθές επί της «Μίλαν» από την οποία έφαγε δεκαεφτά γκολ, κι' ένα με το ζόρι δεκαοχτώ, δηλαδή τους εξής παίκτες: Φασόλε, Πατζάρε, Ματζάρε, Χατζάρε, Πεπίτο, Κοπρίτο, Τριζόνε και Ρενάτο Καροζόνε με τρία από τα γατάκια του. Καλύτερος παίκτης του γηπέδου είναι ο αναπληρωματικός της «Σπαγγέτι» Βοϊδάρε, ο οποίος δεν αγωνίζεται.

Αυτή τη στιγμή αγαπητοί μου ακροαταί συμβαίνει κάτι το καταπληκτικό. Ο Τριζόνε εξακοντίζει έναν κεραυνό κατά της έστιας του Τζοβάνι, αλλά διαμαρτυρείται η Έστια του Μαρκεζίνι, διότι απαγορεύεται η χρήσις κεραυνών στα γήπεδα. Ο πρόεδρος της «Σπαγγέτι» υποβάλλει ενστάσιον, της υποθέσεως επιλαμβάνεται ο σκηνοθέτης Έλια Καζάν και ο αγών συνεχίζεται.

Ένας περίφημος συνδυασμός του Καροζόνε με τα γατάκια του αποφέρει ένα υπέροχο γκολ κι' ένα ωραίο τραγουδι για το Πρδ - Πò που θα γίνη έντός της προσεχούς τριακονταετίας μεγάλο σουξέ.

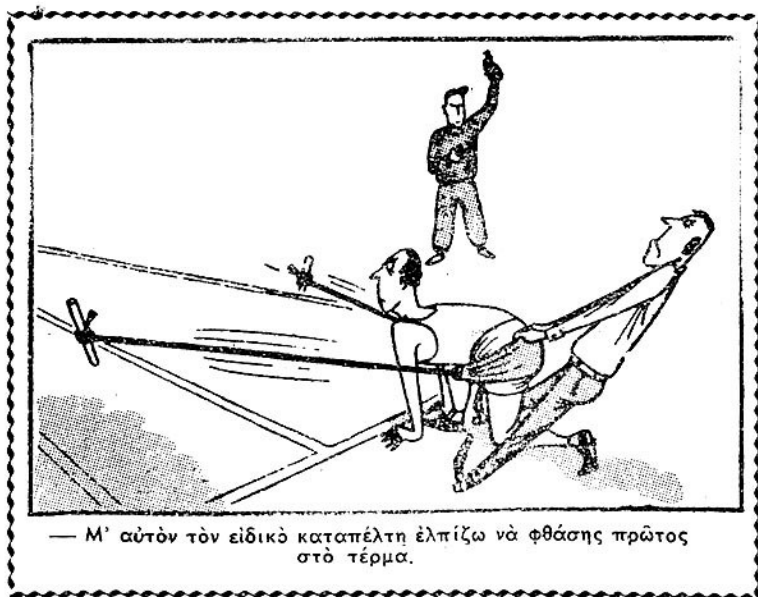
Και άλλη συναρπαστική φάσις αγαπητοί μου ακροαταί. Πρωταγωνιστής αυτή την φορά είναι ο Άμεντέο Νατσάρι, ο οποίος όμως χωρίς την Τζιάννα Μορία Κανάλε, έχει χάσει τα νερά του και σουτάρει άουτ. Οι θεαταί τὰ αποδοκιμάζουν άγρίως, ένας μάλιστα του πετάει κατακέφαλα ένα τσίγκινο κουτί που περιέχει μια κόπια της ταινίας του

«Τὰ παιδιὰ τῆς ἀμαρτίας». Δέκα λεπτά ἀπομένουν γιὰ νὰ λήξη ὁ ἀγών. ὁπότε ἡ «Σπαγγέτι» ἐξερμᾷ ἀκάθεκτη καὶ ἓνα λεπτό πρὸ τῆς λήξεως ἰσοφαρίζει. ὑπὸ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα τοῦ μοναδικοῦ ὁπαδοῦ τῆς ποῦ πασακολουθεῖ τὸν ἀγώνα μὲ τρομερὸ ἐνδιαφέρον. λύνοντας κινέζικα σταυρόλεξα σὲ Αἰγυπτιακὰ περιοδικὰ ἐκδιδόμενα στὴν Ἰταλία εἰς τὴν γερμανικὴ γλώσσα. Στὸ ἓνα λεπτό ποῦ μένει ἀκόμη, κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους δὲν σημειώνει γκολ καὶ τὸ μάτς λήγει ἰσόπαλο 5—5. Ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται γιὰ μάτς Κυπέλλου, δίδεται παράτασι δύο μηνῶν. Ἀγαπητοὶ μου ἀκροαταί. Δὲν φαντάζομαι νάχετε τὴν ἀπαίτησι νὰ στηθῶ ἐδῶ γάμω καὶ νὰ μιλάω ἐπὶ δύο μῆνες, ὅσο θὰ κρατήσῃ ἡ παράτασι τοῦ ἀγῶνος «Μακαρόνι» — «Σπαγγέτι». Σὲ δύο μῆνες, ἂν εἴμαστε καλὰ, ξανανοίξετε τὸ ραδιόφωνό σας ν' ἀκούσετε τὸ ἀποτέλεσμα.

Πάντως, σὲ γενικὲς γραμμὲς τὸ σημερινὸ παιχνίδι ἦταν ἐξαιρετικὸ μὲ κύριο χαρακτηριστικὸν τὴν ἱπποτικότητά τοῦ Κοπρίτο, ποῦ σὲ μιὰ σύγκρουσί του μὲ κάποιον ἀντίπαλο τοῦ... ἔκλεψε τὸ πορτοφόλι.

Ἐδῶ, ἀγαπητοὶ μου ἀκροαταί, ἐτελείωσε ἡ ἀναμετάδοσι τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὴν Ἰταλία. Θὰ εἴμαστε καὶ πάλι μαζί τὴν ἄλλη ἐβδομάδα τὴν ἴδια ἡμέρα καὶ ὥρα. Γεῖά σας».

Ο ΠΑΡΛΑΣ

— Μ' αὐτὸν τὸν εἰδικὸ καταπέλτη ἐλπίζω νὰ φθάσῃς πρῶτος στοῦ τέρμα.

Ο ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ ΑΙΝΙΓΜΑ!

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Υπό: ΙΓΝΑΖΙΟ ΑΡΜΑΣ

ΤΑ ΕΝΤΕΚΑ παιδιά της «Κολόμπα» ξεχύθηκαν τὸ ἓνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο στὸ καταπράσινο γήπεδο, ἐνῶ οἱ ἐπευφημίες τῶν ὁπαδῶν τῆς συγκλονίζαν τὶς κερκίδες καὶ ἡ ἱσπανὴ σκέπασε ὅλη τὴν πόλι. Ὅταν ἔβησαν στὴ σέντρα γωρίστηκαν καὶ κρατώντας ὁ καθεναί παίκτης ἀπὸ ἓνα μπουκέττο γαυροφάλλα, ἔτρεξαν κοντὰ στὶς κερκίδες καὶ τὰ προσέφεραν στοὺς θεατές.

Τώρα οἱ ζητωκραυγὲς ἔφθασαν στον παροξυσμό. Ὁρθοὶ οἱ φίλαθλοι χειροκροτοῦσαν ἐπὶ πέντε λεπτὰ περίπου συνέχεια, ἐνῶ οἱ παίκτες, γιὰ νὰ ζεσταθοῦν στὸ παχνίδι, ἄρχισαν νὰ παίξουν ἀναμεταξύ τους.

—Ποῖος εἶναι ὁ Κάρλος, ὁ σέντερ φόρ τῆς «Κολόμπα»; ρώτησε μιὰ μελαχροινὴ καὶ ὠραία νέα τὸν διπλανό της.

—Αὐτὸν ἐκεῖ κάτω πού σηκώνει ψηλὰ τὸ χέρι, τὸν βλέπετε σε νιορίτα;

—Τὸν φαλακρό;

—Ὅχι τὸν διπλανό του. Αὐτὸν πού κρατᾷ τώρα τὴ μπάλλα.

Τὰ μάτια τῆς σενιορίτας κύταξαν μὲ θαυμασμό τὸ ψηλὸ καὶ γεροδεμένο παλληκάρι πού τὸ ὄνομά του, ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη εἶχε φθάσει ὡς τὴν πιὸ ἀπομακρυσμένη γωνιά τῆς Ἰσπανίας, εἶχε γίνη θρύλος.

—Ἡ «Κολόμπα» μοῦ ἀρέσει, ἔλεγε ἐκείνη τὴ στιγμή ἓνας σενιόρ πού στὸ λαιμό του εἶχε δέσει ἓνα κόκκινο μαντήλι. Οἱ παίκτες τῆς εἶναι φιλότιμα παιδιά, ἀγαποῦν τὴν ὁμάδα τους καὶ ἀγωνίζονται μὲ αὐτοθυσίᾳ γι' αὐτήν. Ὁ Μπλάσκο, ὁ προπονητὴς τους τοὺς ἐστρώσε μιὰ χαρὰ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ πάρουν τὸ πρωτά-

θλημα. Μάλιστα, τὸ πρωτάθλημα! Μιὰ ὁμαδοῦλα τῆς γειτονιάς, πού πέρυσιν ἦταν ἀγνωστὴ στοὺς πῖο πολλούς, νὰ πάρῃ τὸ πρωτάθλημα! Μπράβο της! Ἐγὼ ὑποστηρίζω τὴ «Σεβίλια» μὰ τὸ σωστὸ - σωστό.

—Ποῖος λὲς θὰ νικήσῃ σήμερα;

Ὁ σενιόρ πού ἐπαινοῦσε τὴν «Κολόμπα» καὶ ὑπεστήριζε τὴ «Σεβίλια», δρέθηκε σὲ δύσκολη θέσι στὴν ἐρώτησι πού τοῦ ὑπέβαλλαν.

—Ἄν τὸ ἔξερᾳ ἀπάντησε στὸ τέλος, δὲν θὰ ἐρχόμουν ἐδῶ. Ἡ γνώμη μου εἶναι πὼς θάρθουν ἰσοπαλοὶ καὶ πὼς θὰ δοῦμε καὶ δευτερο μάτς.

Πυκνὰ χειροκροτήματα διέκοψαν τὴν συζήτησι τῆς παροῦσας. Κύτταξαν ὅλοι πρὸς τὸ γήπεδο. Οἱ παίκτες τῆς «Κολόμπα» εἶχαν κάνει ἓνα ἡμικύκλιο γύρω ἀπὸ ἓνα τέρμα, πού τὸ ὑπεράσπιζε ὁ θαυμάσιος τερματοφύλακάς τους Φερναντέθ, καὶ ἓνας - ἓνας, ἔφθανε στὸ σημεῖο τοῦ πέναλτυ, ἔστηνε τὴ μπάλλα καὶ σούταρε.

Πρῶτος ἦταν ὁ ἔξω δεξιά, ὁ Φλάβιο, ἓνας πονηρὸς παίκτης. Ἐστησε τὴ μπάλλα, πῆρε φόρα καί, ὁ κεραυνὸς πού ἐξέφυγε ἀπὸ τὸ πόδι του πῆγε μὲ τρομακτικὴ ταχύτητα νὰ καρφωθῇ στὴν κάτω δεξιά γωνία τοῦ τέρματος. Δὲν καρφώθηκε, ὁμως, γιὰτὶ ὁ Φερναντέθ, μὲ ἓνα καταπληκτικὸ πλονζὸν τὴν πρόλαβε τὴ στιγμή πού ἔφθανε στὴ γραμμή.

—Ἐβίδα!, ξεφώνισε τὸ πλήθος καὶ χειροκρότησε.

Ἦταν, πράγματι, καταπληκτικὴ καὶ ἀπίθανη ἡ ἀπόκρουσί του.

Ἡ μπάλλα στήθηκε στὸ σημεῖο τοῦ πέναλτυ πάλι. Ὁ μέσος ἀρι-

στερά της ομάδος, ένα ξανθό και λεπτό παιδί, άριστος τεχνίτης της μπάλλας, που οι συνάδελφοί του τον έλεγαν χαϊδευτικά «Νίνιο», δηλαδή μωρό, έτρεξε και φθάνοντας κοντά στη μπάλλα ενώ πρόβαλε το δεξί του πόδι, την τελευταία στιγμή έκανε ένα καταπληκτικό κόλπο και τη κτύπησε με το άριστερό, προσπαθώντας να ξεγελάσει τον τερματοφύλακα.

Για μία στιγμή όλοι υπέθεσαν πως ο Φερναντέθ θα ξεγελιόταν. Έκανε μάλιστα μία κίνησι να πέσει προς τα δεξιά, αλλά, πριν χάσει την ισορροπία το σώμα του και πέσει, έγειρε απότομα προς τ' άριστερά, άπλωσε το δεξί του χέρι σε γροθιά και η μπάλλα χτύπησε με όρμη πάνω του, άλλαξε την πορεία της και δγίκε κόρνερ.

Καινούργια, πιό ζωηρά χειροκροτήματα, κάλυψαν τώρα το χώρο του γηπέδου. Ύστερα ακολουθήσε θαθεία σιωπή. Μπροστά στη μπάλλα στάθηκε τώρα ο θρυλικός Κάρλος, ο σέντερ φορ της ομάδος του.

—Τώρα δεν θα τη γλυτώση ο Φερναντέθ, είπαν πολλοί. Το σουτ του Κάρλος είναι τόσο δυνατό που μπορεί να τρυπήσει τα δίχτυα.

Μέσα στη νεκρική σιωπή που κυριάρχησε στο κοσμοπλημμυρισμένο γήπεδο, όλα τα βλέμματα είχαν στηριχθεί στον Κάρλος και στον Φερναντέθ. Είδαν τον πρώτο να ξεκινάει, να φθάνει τη μπάλλα και να τη χτυπάει με δύναμι τρομακτική. Ήταν τόσο δυνατό το χτύπημα που η σφαίρα έγινε σχεδόν άορατη στη διαδρομή της, για τις χιλιάδες των ματιών που παρακολουθούσαν τη σκηνή. Κι όμως ένα ζευγάρι μάτια, του τερματοφύλακα Φερναντέθ, παρακολούθησαν την τροχιά της. Ο αίλουρος τερματοφύλακας που φορούσε μαύρο πουλόβερ και λευκό πανταλόνι, τινάχτηκε προς την άοριστερά πάνω γωνία και, καθώς έπεφτε κουλου-

ριασμένος στο παχύ χορτάρι, είδαν όλοι τους πως κρατούσε τη μπάλλα στην άγκαλιά του.

Μέσα στην αποθέωσι των χειροκροτημάτων ο Κάρλος έτρεξε κοντά του και τον άγκάλιασε συγκινημένος.

—Φερναντέθ, σήμερα βρίσκεσαι στη μεγαλύτερη φόρμα της ζωής σου! Οι κυνηγοί της Σεβίλια θα ιδρωκοπήσουν άδικα γιατί δεν θα μπορέσουν ούτε μία φορά να καρφώσουν τη μπάλλα στα δίχτυα σου. Θα κερδίσουμε όπως σήπότε, σήμερα, να το δής, Φερναντέθ! Αφού είμαστε σίγουροι πως στο τέρμα μας φυλάει ένας κέρβερους, θ' ξεχυθούμε όλοι στην έπιζεσι και θα θριαμβεύσουμε.

Ο Φερναντέθ, που είναι ένα απλό παιδί, χωρίς ίχνος περηφάνειας στην ψυχή του, λέει στον Κάρλος:

—Είναι αλήθεια πως σήμερα αισθάνομαι πολύ σίγουρος, φίλε μου. Θα κάνω ό,τι μου είναι δυνατόν για να μη δεχτεί γκολ το τέρμα της αγαπημένης μας «Κολόμπας». Τη νίκη όμως θα μάς τη δώσουν τα πόδια τα δικά σου και των άλλων κυνηγών. Αλήθεια, πόσα λεπτά θέλει ν' άρχισή το μάτς;

—Δέκα ακριβώς.

Έκείνη τη στιγμή ένας πισσιρίκος μπαίνει στο γήπεδο, φθάνει στο τέρμα που βρίσκεται ο Φερναντέθ με τον Κάρλος και λέει στον τερματοφύλακα:

—Σε ζητούν στ' αποδυτήρια, Φερναντέθ. Νομίζω μία κοπέλλα.

Ο Φερναντέθ γελάει.

—Είναι η Κάρμεν, λέει. Ήρθε φαίνεται να μου εύχηθεί καλή έπιτυχία για τον σημερινό κρίσιμο άγώνα. Έφθασα, Κάρλος.

Και με όλη την ταχύτητα των ποδιών του τρέχει προς τ' αποδυτήρια.

Ο Κάρλος χαμογελάει καθώς τον βλέπει να τρέχει γιατί ξέρεi πως η Κάρμεν είναι η αγαπημέ-

νη του Φερναντέθ.

—Κάθομαι εγώ τέρμα!, φωνάζει στους συμπαίκτες του. Έμπρος, για κάθε γκολ θα χάνω και από ένα γλυκό!

Οι φίλοι του όρμουν τότε όλοι μαζί στη μπάλα, για να προλάβουν να κερδίσουν το στοίχημα...

ΤΕΣΣΕΡΙΣ και μισή, ακριβώς. Οί παίκτες των δύο αντιπάλων ομάδων της «Σεβίλια» και της «Κολόμπα», έχουν πάρει τις θέσεις τους, έτοιμοι ν' αρχίσουν το παιχνίδι. 'Ο διαιτητής ετοιμάζεται να σφυρίξει δίνοντας το σύνθημα της έναρξεως και οι φίλασθλοι στις κερκίδες, με κορυφωμένη την αγωνία, μένουν σιωπηλοί και άκίνητοι στις θέσεις τους.

Τη σέντρα την έχει ή «Κολόμπα». 'Ο Κάρλος στέλνει τη μπάλα μισό μέτρο μπροστά, στον μέσα άριστερα Βαλασόν. 'Εκείνος, καθώς ένας παίκτης της Σεβίλια όρμάει να του την πάρη, τη δίνει προς τα πίσω, στο άριστερο χάφ Κεβέντο. 'Ο Κεβέντο, βλέποντας τον μέσα δεξιό Πόλντο άμαρκαρίστο και άρκετά προωθημένο κάνει μιά θαθεία τραβέσσα προς το μέρος του. 'Ο Πόλντο χωρίς καθυστέρηση πασάρει στον Κάρλος που έχει έξυπνα ξεμαρκαριστή και, μέσω στις ζωηρές έπενθημίες των όπαδών της «Κολόμπα», τραβάει ένα συρτό μονοκόμματο σουτ.

'Η μπάλλα χτυπάει με δύναμη το άριστερό δοκάρι και ύστερα ενώ ο τερματοφύλακας της Σεβίλια πέφτει στα τυφλά, γκελάρει πάνω στο κορμί του και... πέφτει προς το έξω μέρος του τέρματος. 'Ο Νίνιο, ο ξανθός έξω άριστερά της «Κολόμπα» τρέχει να την προλάβη, μα το γιγαντιαίο δεξιό μπάκ της Σεβίλια προλαβαίνει και τη βγάζει διαστικά άράουτ, κάτω από την πίεση του αντίπαλου του.

"Ενα «άχ» άκούγεται. 'Η έστία της Σεβίλια γλύτωσε ως έκ θαύ-

ματος τον κίνδυνο να δεχτή γκολ, από το πρώτο κιόλας λεπτό. 'Η έστια αυτή μονιόάζει όχι μόνο τους όπαδούς της, αλλά και τους παίκτες της, που ένισχύουν όσο μπορούν την άμυνα με τα δυό ντεμί τους.

Το παιχνίδι, για πέντε λεπτά παίζεται χωρίς ένδιαφέρον στο κέντρον του γηπέδου, χωρίς να κινδυνεύη ούτε το ένα, ούτε το άλλο τέρμα. Ξαφνικά, ο Κάρλος πασάρει στο Νίνιο. 'Ο έξυπνος έξω άριστερά τρέχει άκάθεκτος κατά μήκος της γραμμής του άράουτ. Φθάνει σχεδόν άνευόχλητος ως τη γωνία του κόρνερ, άφου τριπλάρει με ευκολία δύο αντίπαλους παίκτες. 'Εκεί, στα τυφλά σχεδόν, πετάει τη μπάλλα δεξιά του, στον κενό χώρο. Ξέρι πώς ο Κάρλος θα ξεφυτρώση εκεί. Και να που δέν γελιέται. 'Ο περιήμος σέντερ φόρ ταυτόχρονα σχεδόν με τη μπάλλα φθάνει στον κενό χώρο. Κοντρολλάρει ταχύτατα τη μπάλλα, ξεγελάει τον σέντερ χάφ και φθάνει στη γωνία της μεγάλης περιοχής. 'Ετοιμάζεται να σουτάρη προς το τέρμα, όταν βλέπη πώς ο τερματοφύλακας έχει πιάσει θέσι. Σπρώχνει τότε τη μπάλλα άπαλά δεξιά του. 'Εκεί βρίσκειά έντελώς άμαρκαρίστος ο Πόλντο, το δεξιό ντεμί. "Ενα γκούπ άκούγεται άμέσως και ή μπάλλα κατευθύνεται ουστημένη στα δίχτυα. Μά... την τελευταία μόλις στιγμή, το δεξιό μπάκ άπλώνει το χέρι του και... ή μπάλλα βγαίνει κόρνερ! "Ενα κόρνερ άκυρο γιατί βγήκε από πέναλτυ. 'Ο διαιτητής το σφυρίζει χωρίς καθυστέρηση και οι όπαδοί της «Κολόμπα» χοροπηδούν πάνω στις κερκίδες, ενώ οι όπαδοί της «Σεβίλια» με έκφρασι όδύνης και άγωνίας στα πρόσωπά τους, σηκώνονται κι' αυτοί να δούν την έκτέλεσι του πέναλτυ.

Έκτελεστής του θα είναι ο Κάρλος. 'Η μπάλλα στήνεται στη θέση της. Οί άλλοι παίκτες παραμε-

ρίζουν και ό τερματοφύλακας, στη μέση της έστίας του, παίρνει θέση, κυρτώνοντας το κορμί του, και όπλώνοντας τὰ χέρια του έτοιμος νά τιναχτή πρὸς κάθε κατεύθυνση.

Σίγη τρέμου κυριαρχεί στο γήπεδο όταν άντηχή τὸ σφύριγμα τοῦ διαιτητοῦ. Ὁ Κάρλος τρέχει καί, ὕστερα ἀπὸ ἓνα δευτερόλεπτο, μιὰ μυριάστομη, θριαμβευτική ιαχή δνεϊ τὴν ἀτμόσφαιρα:

— Γκόολ!

Τὸ μαῦρο ρολοῖ τοῦ γηπέδου δείχνει τὸ ἔνατο λεπτό καί ὁ πίνακας τὸν ἀποτελεσμάτων σημειώνει ἀριθμὸ 1 κάτω ἀπὸ τὸ ὄνομα «Κολόμπα».

Οἱ παίκτες τῆς Σεβίλια ἔρχονται στὴ σέντρα οὐριασμένοι. Ὁ μέσα δεξιά τους ὅμως, ἓνας τρομερὸς σὲ ταχύτητα παίκτης, ἀφοῦ παίρνει τὴ μπάλλα ἀπὸ τὸν σέντερ φόρ, ὁρμάει σὰν σίφουνας μπροστά. Μάταια προσπαθεῖ νὰ τὸν ντριπλάρη ὁ Λουσάν, τὸ δεξί χῶφ. Τοῦ ξεφεύγει καὶ κατευθύνεται ἀπειλητικὸς πρὸς τὸ τέρμα. Ὅλοι οἱ δικοί του παίκτες εἶναι πίσω καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δώση πᾶσσα. Αὐτὸ τὸ ἔχει ὕπ' ὄψιν του καὶ προσπαθεῖ μὲ ἀτομικὴ προσπάθεια νὰ ἐπιτύχη τὴν ἰσοφάρισι.

Ὁ Καρντενιόζο ὅμως, ὁ σέντερ μπᾶκ τῆς «Κολόμπα» παίκτης ψυχραιμος καὶ μὲ μεγάλη πείρα, ὁρμάει πρὸς τὸ μέρος του, βλέποντάς τον μονάχο, καὶ κατορθώνει νὰ τοῦ ἀποσπᾶση τὴ μπάλλα. Ἐπειδὴ ὅμως, τὴν ἴδια σχεδὸν στιγμή ξεφυτρώνουν δυὸ παίκτες τῆς «Σεβίλια» γύρω του καὶ τὸν κλείνουν, στέλνει μαλακὰ τὴ μπάλλα πρὸς τὸ τέρμα του.

— Φερναντέθ!, φωνάζει.

Καὶ τότε... συμβαίνει κάτι τὸ ἀπίστευτο, τὸ μοιραῖο γιὰ τὴν ὁμάδα τῆς «Κολόμπα». Ὁ Φερναντέθ, μ' ὅλο πού ἀκούει τὸν Καρντενιόζο καὶ μ' ὅλο πού εἶχε ὅλο τὸν καιρὸ νὰ μπλοκάρῃ τὴ μπάλλα πού τοῦ ἔστειλε ὁ συμπαίκτης του, ἀργεῖ πολὺ νὰ κινηθῇ. Ὅταν

καμμιά φορὰ καταλαβαίνει τί συμβαίνει καὶ εἰτοιμάζεται νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ τέρμα, κοντὰ στὴ μπάλλα ἔχει ξεπεταχτῇ ἓνας παίκτης τῆς «Σεβίλια». Τὸ δεξί του πόδι χτυπάει μὲ δύναμι καί... τὰ δίχτυα τραντάζονται!

— Γκόλ!, οὐρλιάζουν τώρα οἱ ὁπαδοὶ τῆς «Σεβίλια» στὶς κερκίδες.

Οἱ ὁπαδοὶ τῆς «Κολόμπα» μένουν μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ ἀπὸ τὴν ἐκπληξί. Τέτοιο γκόλ δὲν τὸ περίμεναν. Εἶναι ἐντελὸς κοροϊδιστικό γιατί, τὸ ἔβαλαν σχεδὸν μόνοι τους. Ἡ εὐθύνη βαρύνει ἑκατὸ τὰ ἑκατὸ τὸν τερματοφύλακά του Φερναντέθ.

Οἱ παίκτες τῆς «Κολόμπα» εἶναι περισσότερο ἐκνευρισμένοι. Δὲν μποροῦν ἀκόμη νὰ καταλάβουν πὼς μπῆκε τὸ τέρμα. Ὅσο γιὰ τὸν Φερναντέθ, τὸν φιλότιμο τερματοφύλακα, ἔχει σκύβει τὸ κεφάλι καὶ κλαίει, σπληνιγμένος στὰ γκολπόστ, ἐνῶ τὸ κασκέτο τοῦ κρύβει τὸ πρόσωπο.

Ὁ Μανουέλ, τὸ ἀριστερὸ μπᾶκ πηγαίνει κοντὰ του καὶ τοῦ χτυπάει τὴν πλάτη.

— Ὑπομονή, Φερναντέθ, τοῦ καλεῖ. Δὲν εἶναι ὀλότελα δικό σου τὸ σφάλμα. Φταίω κι' ἐγὼ πού δὲν ἔτρεξα κοντὰ στὴν μπάλλα, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο. Ἄφησα ἀμαρκάριστο τὸν παίχτη καὶ νὰ ποιοὶ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα. Μὴν κάνης ἔτσι, δὲν κάνει νὰ χάσης τὴν ψυχραιμία σου. Τὸ παιχνίδι εἶναι ὅπωςδήποτε δικό μας.

Ὁ Φερναντέθ, χωρὶς νὰ πῇ μιὰ λέξη, κατεβάζει πῶς κάτω τὸ κασκέτο του, λές καὶ ντρέπεται ν' ἀντικρύσῃ τοὺς συμπαίκτες του καὶ παίρνει πάλι τὴ θέση του.

Μετὰ τὴ σέντρα τὸ παιχνίδι παίζεται πρὸς τὴν περιοχὴ τῆς «Σεβίλια». Δυὸ φορές ἡ ἄμυνά της βγάζει τὴ μπάλλα κόρνερ ἄλλὰ καὶ τίς δυὸ φορές δὲν ἀντιμετωπίζουν σοβαρὸ κίνδυνο. Ὡσπου, μιὰ μακρυνὴ μπαλλιά τοῦ σέντερ μπᾶκ τῆς ἀποσοδεῖ τελείως τὸν κίνδυνο καὶ

στέλνει την μπάλλα προς τὰ αντίπαλα κορρέ.

‘Ο έξω ἀριστερά τῆς «Σεβίλια» τὴν προλαβαίνει τῇ στιγμή πού ἦταν ἑτοιμὴ νὰ περάσῃ τῇ γραμμῇ τοῦ αὐτοῦ. Χωρὶς νὰ καθυστερήσῃ, τότε, στέλνει τῇ μπάλλα ψηλοκρεμαστὴ πρὸς τὸ τέρμα τῆς «Κολόμπας». Ἡ μπάλλα πέφτει μπροστὰ στὰ πόδια τοῦ σέντερ φόρ του, ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ διστάσῃ, μὲ τὸ γκέλ πού κάνει πάνω στὸ χορτάρι, σουτάρει μὲ δύναμι.

Εἶναι ἓνα καλοτραβηγμένο σουτ, ἀλλὰ χωρὶς συνέπειες ὅμως, γιατί κατευθύνεται ἀκριβῶς στὴν ἀγκαλιά τοῦ Φερναντέθ. Οἱ ὁπαδοὶ τῆς «Κολόμπας» ἀναπνέουν ἀνακουφισμένοι ἀλλὰ, ξαφνικά, μιὰ κραυγὴ συνταράζει τὴν ἀτμόσφαιρα:

— Γκόοαλ!

Οἱ ὁπαδοὶ τῆς «Σεβίλια» ἔχουν σηκωθῇ ὁλόρθοι, πανηγυρίζουν, ἀνεμίζουν σακκάκια καὶ καπέλλα, φιλιούνται μεταξὺ τους, χοροπηδοῦν πάνω στὶς τσιμεντένιες κερκίδες, κάνουν σὰν τρελλοί. Τὸ δεύτερο γκολ τῆς ομάδος τῶν εἶναι γεγονός.

— Μά... πῶς ἔγινε; ρωτᾷ ἓνας κύριος πού τὸ πρόσωπό του φαίνεται νὰ μὴν ἔχῃ οὔτε σταγόνα αἵμα, τόσο χλωμὸ εἶναι. Πῶς ἔγινε καὶ μπήκε τὸ γκόλ; Ἐγὼ εἶδα τὸν Φερναντέθ νὰ μπλοκάρῃ τὴν μπάλλα, ὕστερα ἀπὸ τὸ σουτ.

— Τὴ μπλόκαρε γιὰ μιὰ στιγμή, μὰ τοῦ ξέφυγε μέσα ἀπὸ τὰ χέρια! Οὔτε ἓνας πρωτάρης δὲν θὰ πάθαινε ἓνα τέτοιο ρεζίλκι.

— Μά, διάβολε, πεισμώνει ὁ χλωμὸς κύριος, ὁ Φερναντέθ δὲν εἶναι κανένας πρωτάρης, αὐτὸ τὸ ξέρουν ὅλοι! Ὁ ἐκλέκτορας τὸν κάλεσε νὰ τὸν δοκιμάσῃ γιὰ τὴν Ἑθνικὴ. Εἶναι ὁ καλύτερος τερματοφύλακας τῆς Ἰσπανίας σήμερα ὁ Φερναντέθ.

— Ἄν τρῶν τόσο εὐκόλα τὰ γκόλ, σενιόρ, τοῦ ἀπαντρεῖ ἓνας ψηλὸς μὲ ρεπούμπλικα, ὄχι στὴν Ἑθνικὴ δὲν θὰ παίξῃ ἀλλὰ... οὐ-

τε καὶ στὰ τσικὸ τῆς τρίτης κατηγορίας. Πιὸ χάλια τερματοφύλακα δὲν ἔχω δῆ.

— Ὁχι καὶ χάλια!, διαμαρτύρεται μιὰ σениορίτα πού φαίνεται νάχη πάρει κατάκαρδα τὴν ἀτυχία τοῦ Φερναντέθ. Εἶδες τί ἀποκρούσεις ἔκανε στὰ σουτ τῶν συμπαίκτων του, λίγο πρὶν ἀρχίσῃ τὸ παιχνίδι;

— Τέτοιες ἀποκρούσεις, ὅταν δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, τίς κάνω κι ἐγώ, νίνια μιὰ (μωρό μου) τῆς λέει εἰρωνικά ὁ ψηλὸς μὲ τὴ ρεπούμπλικα.

Ἡ σениορίτα κοκκινίζει ἀπὸ τὸ θυμὸ τῆς.

— Εἶσαι ἀναιδής!, τοῦ λέει.

Ἐνας κύριος παίρνει τὸ μέρος τῆς.

— Ἐχει δίκιο ἡ κοπέλλα! Τὴν πρόσβολες!

Γιὰ μιὰ στιγμή ὑπάρχει φόβος νάρθουν στὰ χέρια ὅλοι οἱ θεατὲς πού βρίσκονται σ’ αὐτὸ τὸ σημεῖο τοῦ γηπέδου, ἀλλὰ, εὐτυχῶς ἐπεμβαίνει ἓνας πόλισμαν καὶ ἐπιβάλλει τὴν τάξι.

ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ, καὶ νούργια σέντρα γίνεται. Ὁ πίνακας γράφει πῶς ἡ «Σεβίλια» κερδίζει μὲ δύο - ἓνα. Ὁ Κάρλος, ὁ κεντρικὸς κυνηγός, κοντεύει νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὸ κακό του.

«Τί ἔπαθε ὁ Φερναντέθ;» λέει μέσα του. Εἶναι ἐντελῶς ἀγνώριστος. Τί τράκ εἶναι αὐτὸ πού τὸν ἔχει πιάσει; Κι’ ὅμως πρὶν ἀρχίσῃ τὸ παιχνίδι ἔδειξε πῶς εἶχε διαβολομένη φόρμα. Δὲν μπορεῖ παρὰ κάτι νὰ τὸ συμβαίνει. Κάποιο αἷνιγμα ὑπάρχει στὴ μέση... Νὰ φάῃ δυὸ κοροϊδιστικά γκόλ! Ἄν δὲν ἀνακτήσῃ τὴν ψυχραιμίαν του, τὴν ἔχουμε ἀσχημα. Κινδυνεύουν νὰ σπάσουν τὰ νεῦρα ὅλων τῶν παικτῶν μας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ἀπελπιστικὸ γιὰ τὴν «Κολόμπας». Ἀλλοίμονο ἂν χάσουμε τὴν ψυχραιμίαν μας.

Τὸ παιχνίδι ξαναρχίζει. Ὁ Κάρλος πεισμώνει καὶ κατεβαίνει ὡς τὰ ἀντίπαλα κορρέ. Τὸ ἡμίχρονο κοντεύει νὰ τελειώσῃ καὶ πρέπει νὰ ἰσοφαρίσουν μὲ κάθε τρόπο, ὥστε στὴν ἐπανάληψιν νὰ ριχτοῦν μὲ αὐτοπεποίθησι καὶ ὀρμὴ στὸν ἀγώνα.

Τεσσαρακοστὸ τρίτο λεπτό. Ὁ Νίνιο πού κρατᾷ τὴ μπάλλα, σὲ μιὰ ἔφοδὸ του τὴν πατάει καὶ πέφτει. Ἕνας ἀντίπαλος προλαβαίνει καὶ τὴν παίρνει. Μὲ μικρὰ τριγωνάκια, οἱ παίκτες τῆς «Σεβίλια» κατεβαίνουν. Ὁ σέντερ φὸρ ἀπὸ ἀπόστασι τριάντα μέτρων, ἐπειδὴ τὸν ἔχουν κλείσει καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ πᾶσσα, ἐπιχειρεῖ ἕνα σούτ. Ἡ μπάλλα κατευθύνεται στὸ τέρμα τῆς «Κολόμπα» μὰ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος. Ἡ ταχύτης τῆς μπάλλας εἶναι μικρὴ καὶ ὁ τερματοφύλαξ τὴν περιμένει σὲ καλὴ θέσι. Ὅλα αὐτὰ εἶναι λογικὲς ὑποθέσεις. τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τὶς διαψεύδει. Ὁ Φερναντέθ κάνει μιὰ ἀδικαιολόγητη βουτιά, ἡ μπάλλα περνάει κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καί... τὰ δίχτυα τραντάζονται. Τὸ τρίτο γκολ τῆς «Σεβίλια» εἶναι γεγονός.

Καινούργιος πανζουρλισμὸς τῶν ὁπαδῶν τῆς στίς κερκίδες. Πάνω ὅμως ἀπὸ τὶς ζητωκραυγὲς ἀντηχεῖ μιὰ βουεῶν φωνή:

— «Ἐξω ὁ Φερναντέθ! Ἐξω ὁ Φερναντέθ!»

Εἶναι οἱ ὁπαδοὶ τῆς «Κολόμπα» πού, πικραμένοι ἀπὸ τὸ τρίτο καὶ ἀδικαιολόγητο γκολ εἰς ὄφρος τῆς ὁμάδος τους, ζητοῦν νὰ βγάλουν ἔξω τὸν τερματοφύλακα πού τοὺς χαντάκωσε.

Ο ΠΑΙΚΤΕΣ τῆς «Κολόμπα» μὲ κατεβασμένα κεφάλια καὶ μὲ τσακισμένο τὸ ἡθικόν, κατεβαίνουν στὰ ἀποδυτήρια. Τελευταῖος κατεβαίνει ὁ Φερναντέθ. Ὁταν φθάνη κοντὰ στίς ἐξέδρες, ὁ κόσμος τὸν γιουχαίζει καὶ σηκώνει

ψηλά, ἀπειλητικὰ τὶς γροθιές του. Ὁ Κάρλος δὲν μπαίνει μαζί μὲ τοὺς ἄλλους στ' ἀποδυτήρια. Περιμένει τὸν Φερναντέθ στὸ διάδρομο. Ὅταν ὁ τερματοφύλακας, μὲ σκυμμένο κεφάλι φθάνει κοντὰ του, ὁ Κάρλος τοῦ λέει:

— Φερναντέθ, τί ἔπαθες σήμερα; Ὁ Φερναντέθ δὲν μιλάει. Ἀντὶ νὰ μὴ στ' ἀποδυτήρια, προχωρεῖ πρὸς τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου.

Ὁ Κάρλος τὸν ἀκολουθεῖ. Καὶ σὲ μιὰ στιγμή, καθὼς δὲν τοὺς βλέπει κανεὶς γιὰ τὶς καλύπτει ἔνας σωρὸς ἀπὸ σανίδες, ὁρμάει πᾶνω στὸν Φερναντέθ, τοῦ βγάζει τὸ κασκέτο καὶ τοῦ δίνει μιὰ τρομερὴ γροθιά στὸ σῆρο.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ἡμίχρονο ἀρχίζει καὶ ὁ Κάρλος μὲ τὸν Φερναντέθ δὲν ἔχουν μὴ στὸ γήπεδο. Ὁ κόσμος ἀπορεῖ καὶ οἱ παίκτες ἀνησυχοῦν. Τί ἔγιναν τάχα; ἀναρωτιῶνται. Γιὰ τὸν μὴ-καν στὰ ἀποδυτήρια;

Ὁ διαιτητής, νευριασμένος γιὰ τὴν καθυστέρησι, δίνει τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος. Ἐτσι, ἡ «Κολόμπα» παίζει τώρα χωρὶς τὸν Φερναντέθ, πού τὴ θέσι του κάτω ἀπὸ τὰ δίχτυα ἔχει πάρει ὁ σέντερ μπᾶκ Καρντενιόζο καὶ χωρὶς τὸν Κάρλος. Οἱ παίκτης τῆς «Σεβίλια» ρίχνονται μὲ ὀρμὴ στὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν ἀριθμητικὴ ὑπεροχή τους.

Περνοῦν πέντε λεπτά ἀκάρπου ἐπιθέσεως, ὅταν στὸ γήπεδο μπαίνουν ὁ Φερναντέθ μὲ τὸν Κάρλος. Παίρνουν τὶς θέσεις του καὶ ἔτσι τὸ παιχνίδι ἰσορροπεῖ.

— Ποῦ ἦσαν; ρωτᾷ σὲ μιὰ στιγμή ὁ Νίνιο τὸν Κάρλος.

— Θὰ σᾶς πῶ ἀργότερα, τοῦ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. Παίξε μὲ ὀρεξι, Νίνιο, ὁ Φερναντέθ δὲν θ' ἀφήσῃ νὰ περάσῃ οὔτε μιὰ γιὰ τώρα στὰ δίχτυα του.

Καὶ πραγματικὰ, αὐτὸ γίνεται. Ὁ Φερναντέθ, στὸ δέκατο λεπτὸ

"Ασσοί του Γηπέδου

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ, Διευθυντής ■ Έκδοσις: ΧΡ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Χρυσοσπηλιωτίσσης 3, ΑΘΗΝΑΙ, Τηλέφωνον 25-493

άποσοβεί ένα σίγουρο γκόλ. 'Ο κόσμος χειροκροτεί ένθουσιασμένος καί στο δέκατο πέμπτο ο Κάρλος πετυχαίνει ένα άριστουργηματικό γκόλ. 'Ετσι, τó άποτέλεσμα μεταβάλλεται τώρα σέ 3—2 υπέρ της «Σεβίλια». Στο είκοστό δεύτερο λεπτό ο διαιτητής παραχωρεί πέναλ-τυ υπέρ της «Σεβίλια». 'Ολοι περιμένουν γκόλ μά ο έκπληκτικός Φερναντέθ άποκρούει σέ κόρνερ! 'Ηταν μία υπέροχη άπόκρουσι πού φέρνει δάκρυα στα μάτια τών όπαδών της «Κολόμπα».

Στο τριακοστό πέμπτο λεπτό ο Πόλντο, ό μέσα δεξιά της «Κολόμπα» ίσοφαρίζει μέ κεφαλαί καί, στο τεσσαρακοστό, ύστερα από ένα έκπληκτικό μπάσιμο ο Κάρλος πετυχαίνει τó τέταρτο τέρμα!

Τό τί γίνεται στις κερκίδες δέν περιγράφεται. Οί όπαδοί της «Κολόμπα» κινδυνεύουν νά τρελλαθούν από τή χαρά τους ένώ οί όπαδοί της «Σεβίλια» τó φυσούν καί δέν κρύνει.

Μέ τήν επανάληψι, οί παίκτης της «Σεβίλια» έπιχειρούν μία ξαφνική κάθοδο καί, έν ριπή όφθαλμού, ό έξω άριστερά τους βρίσκειται μόνος του μπροστά στο τέρμα της «Κολόμπα». Παγερή σιγή καλύπτει τó χώρο τού γηπέδου καί μέσα σ' αύτή τή σιγή ό παίκτης σουτάρει.

'Η μπάλλα φεύγει ψηλά, γιά τήν

άριστερή γωνία. 'Ο Φερναντέθ, αΐλουρος πραγματικός, πετάγεται ξαφνικά καί, ένώ τó μισό γήπεδο έτοιμάζεται νά ξεφωνίση «γκόλ», αύτός γραπώνει τήν τελευταία στιγμή τήν μπάλλα καί άποσοβεί ένα δέκατο τέρμα.

— Δέν μπορώ νά καταλάβω τί έπαθε σήμερα ό Φερναντέθ, άναρωτιούνται όλοι μέσα στο γήπεδο, όταν μετά λίγα λεπτά τελειώνη τó μότς.

Κ ΑΝΕΙΣ από τούς θε-ατές δέν μπορούσε νά λύση τó αί-νιγμα τού τερματοφύλακα της «Κολόμπα». Τό έμαθαν τήν άλλη μέρα από τίς έφημερίδες. Μερικοί φανατικοί φίλαθλοι της «Σεβίλια», είχαν αίχμαλωτίσει λίγο πριν άρχίση τó μάτς τόν Φερναντέθ, καί στή θέσι του έστειλαν ένα σωσία του, πού δέν είχε ιδέα από ποδόσφαιρο. Εύτυχώς όμως πού τόν πήρε είδησι ό Κάρλος καί, άφου τόν χτύπησε στ' άποδυτήρια, τόν άνάγκασε νά τού πη πού είχαν τόν πραγματικό Φερναντέθ. 'Ο Κάρλος μ' ένα ταξί καί μέ τή βοήθεια της αστυνομίας έλευθέρωσε τόν τερματοφύλακα του από τά χέρια τών άπαγωγέων του κι' έτσι...κέρδισαν τó δύσκολο μάτς.

ΓΚΝΑΘΙΟ ΑΡΜΑΣ
Μετ. Π. Στρατ.

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΜΠΕΜΠΗΣ